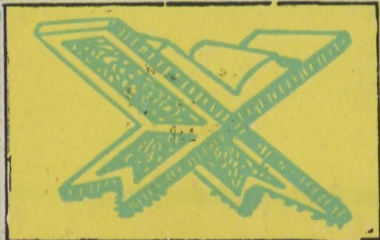

**BÜYÜK
MEVLUD**

**2003
SA
7560**

SÜLEYMAN DEDE MERHUM

İLÂVELİ - BÜYÜK
MEVLİDİ PEYGAMBERİ

Bu değerli esere ayrıca ülkemizin bir çok yerlerinde okunan Sivas'lı Şemseddin'in Mevlidi ile Re'fet Mevlûdu ve Yunus Emre, Erzurumlu İbrahim Hakkı, Eşrefoğ'u gibi büyük şairlerimizin divanlarından seçilmiş ilâhiler ve na'ti şerifler ilâve edilmiştir.

03 SA 7560

Mevlidi Peygamberi

Allah adın zikredelim evelâ
Vacip oldu cümle işte her kula

Allah adın her kim ol evvel ana
Her işi Asan eder Allah ana

Allah adı olsa her işin önü
Herkiz ebter olmaya anın sonu

Her nefeste Allah adın di müdam
Allah adıyla olur her iş tamam

Birkez Allah dese şevk ile lisan
Dökülür cümle günah misli hazan

İsmi pakin pâk olur zikreyleyen
Her murada erişir Allah diyen

Aşk ile gel imdi Allah diyelim
Derdile göz yaşıle ah edelim

Ola kim rahmet kıla ol padişah
Ol kerimü ol rahimü ol ilâh

Birdir ol birliğe şek yokdurur
Gerçi yanlış söyleyenler çokdurur

Cümle âlem yok iken ol var idi
Yaratılmıştan ganî cabbar idi

Var iken ol yok idi insü melek
Arşü ferşü âyü gün hem nüh felek

Sun'ile bunları ol var eyledi
Birliğine cümle ikrar eyledi
Bari ne hacet kılavuz sözü çok
Birdir Allah andan artık tanrı yok
Ger dileriz bulasız oddan necat
Aşkile derdile edin esselât
Ey azizler işte başlarınız söze
Bir vasiyet kılarız illâ size
Ol vasiyyet kim derim her kim tuta
Mis gibi kokusu canlarda tüte

LİLLAHİL FATİHA MASSALAVAT

Haktaalâ rahmet eyleye ana
Kim beni ol bir dua ile ana
Her iki diler bu duada buluna
Fatiha ihsan eder Süleyman kuluna
Haktealâ çün yarattı Ademi
Kıldı Ademle müzeyyen âlemi
Ademe kıldı feriştehler sücut
Hem ana çok kıldı lûtfi ol ıssı cud
Mustafa nurunu alnında kodu
Bii habibin nurudur bu nur dedi
Kıldı ol nur anın alnında karar
Kaldı anın ile nice rüzigâr
Sonra Havva alnına naklettib il
Durdu anda daih nice âyü yıl

Şit doğdu ana nakletti nur
Anın alında tecelli kıldı nur
Erdi İbrahimü İsmaille hem
Söz uzanır ger kalanın der isem
İşbu resmile müselse muttasıl
Tâ olunca Mustafaya müntakil
Gelde çün oi rahmetin lil'âlemin
Vardı nur anda karar etti hemin
Tut kulak vesatina ey yârı din
Bilesin kim o fahrül mürselin
Ger dileriz bulasız oddan necat
Aşkile derdile edin esselât

KASİDEYİ ŞERİF

Lehün nesebül âli leyse kemislihi
Hasibün nesibün muhsinün mükerrerme
Celilün bit'âcil mükerreremâti muhassasun
Cemil'ün bialâilbahâi muammemü
Femelkevnü illâ hulletün ve Muhammedün
Tırâzûn bienvârinnübüvveti mu'lemü
Hüvel evvelül mahsûsü bilfadlı velhüda
Hüvel âhirül meb'usû bilneşri vannasri
Hüvül mürsilül hâdi ilâ külli ümmetin
Hüvessâdikul me'mûnu bilbasri venneşri
Hüvel müctebâ velmurtazâ min cûdin
Hüvel Mustafa essâdîku musaffadurri

TEVELLÜDÜ PEYGAMBERİ

Amine hatun Muhammed ânesi
Ol sedeften doğdu ol dürdanesi

Çünkü Abdullahtan oldu hamile
Vakit eriştı hafta vü eyyam ile

Hem Muhammed gelmesi oldu yakın
Çok alâmetler belirdi gelmedin

Ol Rebiulevvel ayın nicesi
On ikinci gece isneyn gecesi

Dedi gördüm ol Habibin ânesi
Bir acep nur kim güneş pervanesi

Berk urup çıktı evimden nagihan
Gökleredek nur ile doldu cihan

Hem hava üzere döşendi bir döşek
Adı Sündüs döşeyen anı melek

Üç âlem dahi dikildi üç yere
Her birisin edeyim nerden nere

Biri mağrip biri maşırıkta ann
Biri damında dikildi Kâbenin

Bıldim anlardan ki ol halkın beyi
Kim yakın oldu cihana gelmeyi

İndi gökten melekler sâf sâf
Kâbe gibi kıldılar evim tavaf

Yaralıp çıktı duvardan nağihan
Geldi üç huri bana oldu ayan

Çevre yanıma gelip oturdular
Mustafayı birbirine muştular

Bu senin oğlun gibi kadri cemil
Bir anaya vermemiştir ol celil

Ulu devlet buldum ey dildare sen
Doğuserdir senden ol hulki hasen

Bu gelen ilmi ledün sultanıdır
Bu gelen tevhidi irfan kânıdır

Vasfını bu resme tertip ettiler
Ol mübarek nuru tergip ettiler

Amine eder çü vakt oldu tamam
Kim vücade gele ol hayrül anam

Susadım gayet hararetten kati
Sundular bir cam dolusu şerbeti

Kardan ak idi ve hem soğuk idi
Lezzeti dahi şekerde yok idi

İçtim anı oldu cismim nura gark
Edemedim kendimi nurdan fark

Geldi bir ak kuş kanadıyle revam
Arkama sığadı kuvvetle heman

Doğdu ol saatte ol sultanı din
Nura garkoldu semavatü zemin

Sallû aleyhi ve sellimu teslîma
Hattâ tenlû cennetten ve nâîma

Ger dileriz bulasız oddan necat
Aşkile derdile edin esselât

Yaratılmış cümle oldu şuduman
Gam gidip âlem yeniden buldu can

Cümle zerratı cihan edip sada
Çağrısuben dediler kim merhaba

Merhaba Ey Alisultan merhaba
Merhaba Ey Kani İrfan Merhaba

Merhaba ey kuretül ayni halil
Merhaba ey hâsil muhbubu celil

Merhaba ey cümlelerin matlubu sen
Merhaba ey hâlikin mahbubu sen

Merhaba ey canı canan merhaba
Merhaba ey derde derman merhaba

Merhaba ey âsil ümmet melcei
Merhaba ey çaresizler eşfai

Merhaba ey rahmetenlil'âlemin
Merhaba ey senin şefiülmüznibin

Merhaba ey rahmetenlil'âlemin
Merhaba sensin şefiülmüznibin

Ey cemali gül yüzü bedri münir
Ey kamu düşmüşlere sen destigir

Destigirisin kamu üftadenin
Hem penahı bendei âzâdenin

Ey gönüller derdinin dermanı sen
Ey yaratılmışların sultanı sen

Ger dileriz bulasız oddan necat
Aşkile derdile edin eselât

Çünkü ol muhbubu rahmânı rahim
Kıldı dünyayı cemalinden naim

Birbirine müjdeleyü her melek
Raksa girdi şevku şadından felek

İşbu heybetten Amile hüb ru
Bir zaman aklı gidip geldi geru

Gördü gitmiş huriler hiç kimse yok
Görmedi oğlun tazarru kıldı çok

Huriler aldı tasavvur kıldı ol
Hayret içre çok tefekkür kıldı ol

Çevre yanın isteyu kıldı nazar
Gördü kim bir köşede harülbeşer

Şöyle beytullaha karşı ol Resul
Yüz yere vurmuş ve kılmış secde ol

Secdede başı dili tahmid eder
Hem götürmüş parmağın tevhid eder

Debredir dudakları söyler kelâm
Anlayamazdım ne derdi ol hümam

Kulağım ağzına vurdum dinledim
Söylediği sözü ol dem anladım

Der ki ey Mevlâ yüzün tuttum sana
Ya ilâhi ümmetim vergil bana

Hakka bağlayıp gönülden himmeti
Der idi yâ ümmeti yâ ümmeti

Tifliken ol diler idi ümmetin
Sen kocaldın terkedersin sünnetin

Ümmetim dedi sana çün Mustafa
Ver selâvat sen de ana bul safa

Ger dilersiz bulasız oddan necat
Aşkile derile edin esselât

Mekke kavmi uluları bihilâf
Ol gece Kâbei kılariken tavaf

Secde kıldı Kâbe gördü hasü âm
Düşmedi bir taşı hoş kıldı kıyam

Rüknü iükne Kübenin verdi selâm
Dediler kim doğdu ol hayrül enam

Kâbe bir savt etti ol dem nagihan
Dedi doğdu bu gece şemsi cihan

Yalın ayak baş açuben sâf sâf
Eyleyiser ümmeti beni tavaf

Pâk edip puttan küfürden ol resul
Kurtariser beni müşriklerden ol

Fahri âlem erdi çün kırk yaşına
Kondu pes tacı nübüvvet başına

İndi Kur'an âyet âyet beyyi nat
Zahir oldu nice türlü mucizat

Evvela olkim mübarek cisminin
Gölgesi düşmezdi yere resminin

Nur idi baştan ayağa gövdesi
Nur ayandır nurun olmaz gölgesi

Ol mübarek başı üzre her zaman
Bir bölük bulut olurdu sayeban

Her nere varsa bile varırdı ol
Başı üzre her zaman dururdu ol
Depredicek dudağın ol malı veş
Deprenirdi gökte hem ayü güneş
İnci dişleri suından gece
İğne düşse bulunurdu ey hoca
Dokunacak saçına bađi saba
Miskü anberle dolar idi hava
Terlese güller olurdu terleri
Hoş dererlerdi derinden gülleri
Sadri nurundan karanlık geceler
Yolda yürürdü yeğitler kocalar
Dikti hurmayı hem ol şahı cihan
Diktiği saat yemiş verdi hemen
Ger dilersiz bulasız oddan necat
Aşkile derile edin essalât

MİRACÜNNEBİ ALEYHİSSELAM

Gelberu ey aşk oduna yanıcı
Kendüyü maşuka şık sanıcı
Dinle gel miracın ol şahın ayan
Aşık isen aşk oduna durma yan
Bir düşenbih gecesi tahkik haber
Leylei kadir idi ol gece meğer
Ol hümayün ol kadri yüce
Ümmühani evin vardı gece

Anda iken negahan ol yüzü ak
Cennete var dedi Cebraile hak

Bir murassa taç bir hulle kemer
Hem dahi al bir burakı muteber

Ol habibime ilet binsun anı
Arşımı seyreylesin görsün beni

Cebrail çün cennete vardı revan
Gördü kim kırk bin burak otlar heman

İçlerinden bir burak ağlar kati
Yemez içmez kalmamış hiç takati

Gözlerinden yaş ceyhun eylemiş
Ciğerini derdile hun eylemiş

Dedi Cebrail nedir ağladığın
Hüznile canü ciğer dağladığın

Baki yoldaşın yeyip içip gezer
Sen inilersin di canın ne sezer

Dedi kırk bin yıldurur ki ya Emin
Aşkdurur bana yemek içmek hemin

Nagihan birgün işitti kulağım
Ol zamandan bilmezem sağı solum

Ya Muhammed deyuben çağırdılar
Bir sada birle yürekler deldiler

Ol zamandan bilmezem kim olmuşam
Ol adın ıssına aşık olmuşam

Yüreğim içinde eridi yağım
Aşık oldu görmeden bu kulağım

Cenneti başıma aşkı dar eder
İşimi leylü nahar üş zar eder
Gerçi zahir cennet içre duraram
Ma'nide narın azabın görürem
Ger ermezsem vısaline anın
Uriserim terkini canü tenin
Cebrail eder buraka ey burak
Verdi hak maksudunu kılme firak
Kimde kim aşkın nişanı vardurur
Akıbet maşukâ anı er görür
Gelberu maşukuna er göreyim
Yüreğın zahmine merhem urayım
Aldı Cebrail buraki ol zaman
Ta Cenabı Ahmede geldi heman
Hak selâm etti sana ya Mustafa
Kim mübarek hatırın bulsun safa
Dedi kim gelsin konuklarım anı
Arşımı seyreylesin görsün beni
Bu gece zahir olur esrarı hak
Gösteriserdir sana didarı hak
Zemzem ile doldu kevn ile mekân
Arşa varır deiler fahri cihan
Hem sekiz cennet kapısın açtılar
Alemin üstüne rahmet saçtılar
Gel gidelim hazrete ya Mustafa
Muntazırdır anda ashabı safa

Sana cennetten getirdim bir burak
Daveti rahmandürür eyle yarab

Durdu yerinden hemendem Mustafa
Kodu tacı başına ol pür safa

Çekti ol demde burakı Cebrail
Önüne düştü ana oldu delil

Tarfatül ayn içre ol şahı harem
Geldi Kudse erdi ve bastı kadem

Enbiya ervahı karşı geldiler
Mustafaya izzet ikram kıldılar

Pes geçip mihraba ol hayrül enam
Enbiya ervahına oldu imam

İki rikât kıldı Aksada namaz
Öyle emretmiş idi ol bi niyaz

Ol gece durmadı ceylan eyledi
Şöyle kim eflöki seyran eyledi

Her birinden türlü hikmet gördü ol
Tâ ki vardı Sidreye erişti ol

Cebrailin durağıdır ol makam
Nüh felek tâ kim turalıdan nizam

Kaldı Cebrail makamında hemen
Dedi ana rahmeten lilâlemin

Bilmezsem bu yolları ben nideyim
Kim garibim bunda kande gideyim

Cebrail dedi resule ey habib
Sanmagıl bu yerde ben seni garip

Senin için yaratıldı nüh felek
İnsü cinnü hurü cennet hem melek

Bunda hatmoldu benim seyrangehim
Maverasından dahi yok agehim

Bana böyle emredüptür Zülcelâl
Açmayam ben bundan öte perrü bâl

Ger geçem bir zerra denlü ileru
Yanarım baştan ayağa ey ulu

Dedi Cebrail ol şahı cihan
Pes makamında dur imdi sen heman

Rahı aşkta kim sakınır canını
Ol kaçan görse gerek cananını

Çün ezelden bana aşk oldu delil
Yanar isem yanayım ben ey halil

Rahı aşkı sanma gafil serseri
Belki kemter nesnedir vermek seri

Ger dileriz bulasız oddan necat
Aşkile derile edin essalât

Söyleşirken Cebrail ile kelâm
Geldi refref önüne verdi selâm

Aldı ol şahı cihanı ol zaman
Sidriye gitti ve götürdü heman

Gördü gök ehli ibadette kanın
Her biri bir türlü taatte kamu

Kimi tehlilü kimi temcid okur
Kimi tesbihü kimi tahmîd okur

Kimi kıyamda kimi kılmış rühü
Kimi hakka secde kılmış ba huşu

Kimisini aşkı hak almışdurur
Valehu hayranü mest kalmuşdurur

Hep gök ehli cümle karşı geldiler
Mustafaya izzet ikram kıldılar

Merhaba bik ya Muhammet dediler
Ey şafaat kâni Ahmed dediler

Herbiri kutladı miracını
Dediler giydin saadet tacını

Yürükim meydan senindir bu gece
Sohbeti sultana senindir bu gece

Ermedi evvel gelen bu devlete
Kimse layık olmadı bu rif'ate

Çünkü kamusun görüp geçti öte
Vardı erişti ol ulu hazrete

Bî hurufü lâfzı savt ol padişah
Mustafaya söyledi bî iştibah

Dedi kim mahubü matlubun benem
Sevdiğin can ile mabudun benem

Gece gündüz durmayıp istediğin
Nola kim görsem cemalin dediğin

Gel habibim sana aşık olmuşam
Cümle halkı sana bende kılmışam

Ne muradın var ise kılam reva
Eyleyem bir derde bin türlü reva

Mustafa dedi eya rabberrahim
Ey hatapuşu atası çok kerim

Ol zaif ümmetlerin hali nola
Hazretine nice anlar yol bula

Gece gündüz işleri isyan kamu
Korkarım ki yerleri ola tamu

Ya ilâhi hazretinden hacetim
Bu durur kim ola makbul ümmetini

Haktaalâdan erişti bir nida
Ya Muhammet ben san kıldım atâ

Ümmetini sana verdim ey habip
Cennetimi anlara kıldım nasip

Ey habibimnedir ol kim diledin
Bir avuç toprağa minnet eyledin

Ben sana aşık olucak ey latif
Senin olmaz mı dü âlem ey şerif

Zatıma mir'at edindim zatını
Bile yazdım adım ile adını

Hem dedikim ya Muhammed ben seni
Bilirim görmeğe doymazsın beni

Liyk varıp davet et kullarımı
Ta gelüben göreler didarımı

Hakkın emri ile ol şahı cihan
Ümmühani evine geldi heman

Her ne vaki oldu ise serteser
Cümlesin ashabına verdi haber

Dediler ey kiblei islâmı din
Kutlu olsun sana mi'racı güzün
Biz kamumuz kullarız sen şahısın
Gönlümüz içinde ruşen mâhsın
Ümmetin olduğumuz devlet yeter
Hizmet kıldığımız izzet yeter
Ya ilâhi ol Muhammed hakkıçün
Ol şefaât kâni Ahmet hakkıçün
Gözü yaşı hakkıçün âşıkların
Bağrı başı hakkıçün sadıkların
Biz günahkâr âsi mucrim kulları
Yarlıgâgil kim günahlardan beri
Sana lâyük kullarıya hemdem et
Ehli derdin sohbetine mahrem et
Affedip isyanımız kıl rahmeti
Ol habibin yüzü suyu hürmeti
Ya ilâhi kılma bizi dallîn
Bu duaya cümleliz deyin âmin
Ümmetinden razı olsun ol muîn
Rahmetullahi aleyhim ecmain

VEFATÜNNEBİY—YI

Sallallahü aleyhi ve sellim

Gel beru ey aşkı ihvani vefa
Gel beru erbabı irfanı sefa
İşbu fırkatu sözü gûş edelim
Derdile ah eyleyip cûş edelim

Akıtalım gözümüzden yaşları
Tazelnesin bağırımızın başları

Ağlayıp anın için görmez olan
Yarın oldur hak cemalini gören

Pes bu naklile revayettir haber
Çün bu fâni mülkte ol hayrülbeşer

**Vakteriştî dünyadan kıla sefer
Ol güneş yüzlü ol alnı kamer**

Her kim ol sultan için yaş indire
Yaşı onun tamu odun söndüre

Altmış üç yaşına girdi ol habip
Ol şerifü ol latifü ol tabip

**Geldi Cebrail Haktan emrile
Söyledi anda resule lûtfîle**

Dedi sana zülcelâl etti selâm
Şöyle bilsin dedi ol Hayrul enam

Ben ana key kati müştak olmuşam
Cümle halkı ana bende kılmışam

Bu sözü çüngim işitti ol muin
Kalbi mahzun oldu şahin hemin

Ol mübarek gözlerinden döktü yaş
Gûş edüben ağladı dağ ile taş

Hüznilegirdi içeru evine
Fatıma andaydı geldi yanına

Dedi ay canım baba halin nedir
Hasta mı oldu vücudun nicedir

Dedi kim ya Fatma yanar tenim
Dosta ulaşmak diler anım benim

Hücreyi ashap ederlerdi tavaf
Ağlaşırıldı duruben sâf sâf

Ädet olmuştu Bilâlâ her seher
Esselâ derdi eva harülbeşer

Bir seher dahil geru geldi Bilâl
Dedi buyur ey habibi zülcelâl

Mustafa dedi Bilâla ey lâtif
Bil vücudümdür bugün gayet zaif

Var Ebubekir imam olsun dedi
Tabi olsun ana ashabım dedi

Çün Bilâl işitti açtı başın
Gözlerinden döktü kanlı yaşını

Ağlayu ağlayu ol dertli Bilâl
Vardı ashap içine saldı melâl

Çün Ebubekir durup el bağladı
Duramayıp el açuben ağladı

Vardı minraba yerini yerini
Hali gördü ol resulün yerini

Derdile ah eyleyüben ol zaman
Doldu mescidin içi zarü figan

Mustafa dedi ki tutun durayım
Ol yaranlar katına ben varayım

Kim ölüm ayırser sizden beni
Allaha ismarladım kamunuzu

Hâliki zikretti evvel ol şerif
Dedi oldur padişah olun muti

Hem biliniz ki siva fanidürür
Daim Allahlır ki ol bakidürür

Anda ashaba nasihat eyledi
Lûtfîle anları cümle toyladı

Ger dileriz bulasız oddan necat
Aşkile derdile edin esselât

Bu kemalatile ol pakize zat
Bulmadı âlemde ölümden necat

Olduğunca ömrünün hem müddeti
Deridi kim ümmeti va ümmeti

Ey hüda âhir demimde hâcetim
Bu durur kim ola makbul ümmetim

İşbu halini cihanın biliniz
Ger sizin var ise irfanınız

Bir yaramaz fi'li tağyir etmedik
Âhiret babında tedbir etmedik

Biliriz çünküm ölürüz âkibet
Çürüyüp toprak oluruz âkibet

Hakka lâyük kılmadık amalimiz
Bilmeyiz kim oluser ahvalimiz

İmdi gel isvanımız terkedelim
Hakka eksikliğimiz arzedelim

Nefse uyup işledik bunca günah
Bilmeyiz kim ne kılavuz ya ilâh

Sana lâıyk bir amel hiç bizde yok
İllâ isyan ile noksan bizde yok

Rahmetinden ger bize ihsan ola
Padişahlığına ne noksan ola

İşit imdi ince verdi ol celil
Mustafaya hulki evsafı cemil

Hem dahi Kur'ânda öğdü ol kerim
Dedi kim senin alâ hulkin azıyım

Hil'atı haktan anın levlâk idi
Gıllı gıştan kalbi gayet pâk idi

Gönlü alçak idi ve kadri celil
Sözleri şirin cemali key cemil

Halbuki âlemden olurken mücteba
Meskenetten ol giyer idi aba

Hem tevazu hem kanattı işi
Arpadandı ekmeği ve hem aşı

Tanrının adını zakirdi müdam
Her ne hakdan gelse şakirdi müdam

Hak dedi dağları altın eyleyem
Türlü nimetlerle seni toylayam

Ol habibullah dedi ya zenniam
Ümmetim cim ben bu hale razıyam

Katlanırım onlar için zahmete
Ümmetimi âyık eyle rahmete

Hem dileriz senden ey hayyü kadir
Bize ümmet diye ol bedri münir

Mustafaya hem civar et ya kerim
Cenneti Sirdevs içinde ya rahim

Lütfile göster bizde didarını
Nimetinle toylagıl kullarını

Nuru Ahmet hürmetine ey hüda
Eyleme bizi Muhammedden cüda

Ger dileriz bulasız oddan necat
Aşkile derdile edin essalât

Fahri âlem göç eyledi dünyadan
Ümmetlerim size olsun elveda

Bize gel oldu ol yüce Mevlâdan
Eshaplarım size olsun elveda

Bunu dedi yaşlar doldu gözüne
Bir figandır düştü halkın özüne

Hasanla Hüseyini almış dizine
Kuzularım size olsun elveda

Çağırın Bilâli gelsin yanıma
Yükümü yüklettim bindim atıma

Helâlîm Ayişe kızım Fatıma
Ehli beytim size olsun elveda

Çağırın Bilâla hem salâ versin
Ali yusun Fazlı suyunu kosun

Ebubekir dursun namazım kılsın
Ashaplarım size olsun elveda

Terazinin sağ yanına oturur
Zebaniler tutar tartar götürür

Ümmet olanların işin bitirir
Ümmetlerim size olsun elveda

Ebubekre der ey piri fâni
Veren alır imiş bu tatlı canı

Firdervsi alâda bulun siz beni
Ashaplarım size olsun elveda

Geldi girdi eve ol şühı cihan
Dolmuştu evin içi dışı figan

Fatıma ah edip anda ağladı
Babasının boynuna el bağladı

Ağlayuben dedi ey canım baba
Gönlümün eylencesi canım baba

Ölme senin için ben öleyim
Sen sağ ol ben sana kurban olayım

Mustafa dedi ya Fatuma canım benim
Sil yaşını ağlama canım benim

Böyle deyip yaş ile doldu gözü
Deği kani ol ikikörpe kuzu

Yanına gelsin Hasan ile Hüseyin
Kim bu günlüm gamın anlardır kesen

Ol iki mahı varıp getiürdiler
Mustafanın yanına yaturdular

Dediler kim ey dede noldun bugün
Yüreğimize bizim urdun dögüm

Ey nolaydı böyle görücek bizi
Anamız doğurmamış olsa bizi

Erdi bu hal üzerine iken Cebrail
Dedi kim sana selâm etti celil

Sordu halini dahi dedi çalap
Gör habinin ne kadar benden talep

Ümmetimi dilerim haktan dedi
Dilediğim budurur çoktan beri

Geru hakka vardı geldi Cebrail
Dedikim sana selâm ettim celil

Haktaalâ sana çün lütf işledi
Ol yazıklı ümmetin bağışladı

Hem kıyammete cemii enbiya
Çağrısuben nefsi nefsi söyleye

İllâ yüz tutup Muhammet hazreti
Edekim va ümmeti va ümmeti

Ümmet isen hizmeti eyle tamam
Aşkile di esseelâtü vesselâm

Ger dilersiz bulasız oddan necat
Aşkile derdile edin esselât

Cebrail geldikten haktan emrile
Gelmiş idi anda Azrail bile

Taşradan işeriye kıldı nida
Dedi kim ya ehli beyti Mustafa

İzniniz varmı içeru girmeğe
Ol münevvere hud cemali görmeye

Fatıma eder eya miskin garip
Kati hastadır resul çeker taap

Var işine ey karındaşım Arap
Bundabiz ağlaşırız her ruzu şep

Bir dahi çağırdı derkim gitmezem
Mustafayı görmeden terketmezem

Fatıma dedi ana kimsin acep
Dedi bir A'rabiyem kim hoş edep

Maslahat var işeri girsem gerek
Åşıkı ma'şuka er görsem gerek

Ey benim devletli babam kimdir ol
İçeri girmeklik ister ya resul

Mustafa dedi eya canü ciğer
Ol gelen A'rabidir sandım meğer

Ol gelendir eden oğulları yetim
Canlar alıp tenleri kılan remim

Oldur ol kim mamuru viran eden
Oldur ol kim göz yaşın umman eden

Camı mevti sunan oldur âdeme
Narı fırkat salan oldur âdeme

Adı Azraildürür gelsin beri
Kim ne cin kurtulur andan ne peri

Fatıma ana kapı açtı revan
Girdi Azrailiçeri ol zaman

Ol vakit dedi resulü mücteba
Ey emin hoş geldin imdi merhaba

Sordu kabz için mi geldin yâ melek
Ya ziyaret midürür ancak dilek

Dedi gelmişem ziyaret etmeğe
İznolursa kabzedüben gitmeğe

Hak buyurdu ben sana olam muti
Her ne desen anı tutam ya şefi

Dedi Azraile ol dem ol hümam
Dilerim senden ilâ yevmel kıyam

Ben çekeyim ümmetimçin zahmeti
Kıl terahhum anları tutma kati

Bana kıyanlara kıyma ya melek
Evvel âhir budurur senden dilek

Haktaalâdan nida geldi hemin
Ya Muhammed dedi rabbül âlemin

Gam yeme kim ya habip olma melûl
Her ne kim sen diledin oldu kabul

Dedi ashabına ol hayrül enam
Ümmetime kılasız benden selâm

Ey beni can ile seven ümmetim
Hem seve canı gibi her sünnetim

Her işi bunlara talim eyledi
Dahi canım hakka teslim eyledi

Ger dileriz bulasız oddan necat
Aşkile derdile edin essalât

Çün sefer kıldı cihandan Mustafa
Dünyadan hiç kimse ummasın vefa

Her ne denlü çok yaşarsa bir kişi
Âkıbet ölmekdürür anın işi

Ol Muhammed hürmetiçün ey hüda
Eyleme bizi Muhammedden cüda

Bize anın izzetile izzet et
Fazlım ile cümlemize rahmet et

Hem Sülyeman fakire rahmet et
Yoldaşın iman durağın cennet et

Tanrıdan yüz bin tayiyatü selâm
Ol resulün ruhuna her subhu şam

Olsun âline dahi ashabına
Tabiin ensarı hem ahbabına

Ümmetinden razı olsun ol mûin
Rahmeutlâhi aleyhim ecmâin

Ger dileriz bulasız oddan necat
Aşkile derdile edin esselât

VEFATÜ FATİMATÜZ—ZEHRA

İşitimde Fatıma ahvalini
Kim resulden sonra noldu halini

Gece gündüz ağlamağa başladı
Kâinatı dağlamağa başladı

Yemez içmez uymazdı bir zaman
Şöyle kim hayrette kalmıştı heman

Der di ya hasrette ya firkata
Nideyim ben ey baba ya firkata

Böyle derdi kani hürmet kani ceht
Kâri dastluk kâni sohbet kâni aht

Söyler idi her nereye varsa ol
Anda eder idi kim kani resul
Ol değilmiydi bize herdem rauf
Ol değil miydi biz her dem atuf
Ey yürek yan yüzü güneş mah için
Kara kara kana kan ol şah için
Böyle deyip daim ağlar ol nigâr
Gözlerinden yağ yerine kan saçar
Bir gün ashap bir yere cemoldular
Ye Ali dinle sözümüz dediler
Gel kerem kıl söyle ol gülüzara
Gece gündüz yıkılmasın bu nara
Ağlamakla ele gireydi resul
Yahut canı vermek ile ol resul
Ağlamakla vereydik canımız
Tek ele gireydi cananımız
Liyk bu emri hüdadır nidelim
Buna razi oluben sabredelim
Geldi dedi bu sözü ol dem Ali
Fatımaya ağlama dedi veli
Yerin altında yata şahı cihan
Nice ağlama etme figan
Ah edüben düştü ol server yere
Yok idi akli ki kendiyi dire
Nice vakitten sonra ol hayrübütül
Kalktı yerinde neolup gayet melül

Dedikim dinle beni sen ya Ali
Gel kerem kıl var Baki'a ya veli

Anda var bir künbeti sen yapıver
İçine anın dahil gül serpiver

Anın adın Beytülahzan koyalım
Anda varıp kanlı yaş akıtalım

Sözünü kıldı kabul ol dem Ali
Vardı anda yaptı bir ev ol veli

Her sabah anda varırdı ol nigâr
Nevha edi pağlar idi zari zar

**İştigakım geçti hadden dedi ol
Yaktı canım ağlar idi ya resut.**

Ey diriğa zarı nica gizleyem
Vaktimi benya niceye gizliyem

Firkatın bahrine ben hoş düşmüsem
Firkatin narına ben hoş yanışam

Zahmetü firkatlerim çoktur benim
Daha her kız takatım yoktur benim

Üş hararet oldu yürek yaş ile
Gözlerimin nuru gitti yaş ile

Kaddimi kıldım benefşe gibi ham
İşbu derde nice olası direm

Bu teni minceldi oldum çün hilâl
Gitti şadi canıma erdi merâl

Firkat ağusu dolu dolu kadeh
Nuş kıldım nice olayım ferah

Çün habibin menzili olup turap
Bucihan olsun harap ender harap

Kani efganlie anda döktü yaş
Eriyip su ola yazdı katı taş

Görücek kabri habibin ol kibar
Titredi kabr üzre düştü ol nigâr

Kalır içinde Mustafa vü mücteba
Dedi kim ey nuru aynım merhaba

Kati müştakım ciğer köşer sana
Veda yetti gelirsersin sen bana

Şad olup durdu yerinden ol zaman
Eve erdi ol dem içinde revan

Başladı hem kendini kavşirmeğe
Hem evin için dışın devşirmeğe

Gördüler anı Hüseyin ile Hasan
Dediler ey ana noldun bugün sen

Böyle tacil maslahat noldu size
Lûtfünüzle bir haber verin bize

Bu sözü çünkim bunlardan dinler
Derdile ah eyleyübe inledi

Gelin oğullar dedi ey nuru ayn
Yanına geldi Hasan ile Hüseyin

Bir dizine birin aldı ol ana
Bir dizine birin aldı hem yine

Öptü gözlerin yüreğin dağladı
Yüzlerine baktı ve çok ağladı

Yüreğin taştan dilerse inleyin
Dedi ey canım oğullar nideyim

Vade yetti biliniz bu dem heman
Dediniz gel dedi oldum revan

Üş ecel erdi bana ve hasrete
Sizden ayrılışerem ve firkata

Ah kim yuyacak sizin başınızı
Kim tarayacak sizin başınızı

Kim yuyser ya kim okşar hem sizi
Gözünüz kim sürmeleyiser sizi

Ömrümün son günüdür bugün benim
Size kurban olsun üç canım benim

Yuyayı bugün sizin başınızı
Tarayayım hem sizin saçınızı

Taşradan ol dem heman girdi Ali
Oî nigâri gördü ağlar ol veî

Dedi kim ya Fatma noldu sana
Niçin ağlıyorsun haber vergil bana

Bana niçin söylemezsin ya helâl
Edivergil bana nedir işbu hal

Der Aliye Fatıma dinle beni
Bakî tutsan hak bu dünyada seni

Vade alınmış beyan oldu bana
Yetti ol vade bugün niçem sana

Sen asan kal ben bu yolda giderim
Sana Hasanla Hüseyini ısmarladı m

Bu iki körpe kuzular ey can
Hoşça tutgil dileğim budur heman

İşbu sözleri işitti çün Ali
Ah edip ağladı anda ol veli

Fatıma dedi eya rabbi rahim
Ey hata puşü atası çok kerim

Sana sığındım ilâhi halimi
Vermeğe âsan kılıver canımı

Böyle dedi ve hemen ah eyledi
Canını Allaha teslim eyledi

Akşam ile yatsı arasında vefat
Eyledi ol binti Fahri kâinat

Koktu anda miskü anberler gülâp
Titredi üstüne anın âfitap

Aşikâr oldu evinde nur
Doldu evin içini ervah ile hur

Hem Hatice ruhu hazır oldular
Ol nigârın üstüne ağlaştılar

Hazır oldu enbiya ervahı hem
Zi saadet saati kutlu kadem

Yüzü güler gibi yatmış idi
İçi dışı nura boyanmış idi

Üstüne vardır Ali yas eyledi
Pek ziyade ağladı yas eyledi

Hem dedi canım oğullar geliniz
Ananız gitmiş cihandan görünüz

Dediler âdet üzre hem anı
Kabrine koyalar ol nazik teni

Kurdular kim fahri âlem Mustafa
Alemin şahı Muhammed Mustafa

Ol mübarek ellerin ol dem heman
Kabrin içinden çıkardı ol zaman

Koştı ve dedi gözün nuru sana
Key kati müştak olmuşam geldin bana

Aldı Alinin elinden Mustafa
Kaldı hayrette Aliyürmurtaza

Çün resulullah aldı yanına
Kıldılar medhü senalar canına

Gördüler ol hali anda raciun
Dediler inna lillâhi ve innâ ileyhiraciun

HİKAYEİ GEYİK

Yine başladım söze Allah deyu
Evvellinde fazlı bismillâh deyu

Başladım bir mucizat üç gül gibi
Şerhedeyim bu mahal bülbül gibi

Mustafanın mucizatın söyleyen
Diler isen ben sana şerheyleyem

Gör ne kıldı Tanrının peygamberi
Yaratılmışsın hem oldur serveri

İşit imdi edeyim bir mucizat
Ol resulü Haşimi ol pâki zat

Mescidinde bir gün ol din serveri
Tan namazın kıldı ol din rehberi

Dönüp oturmuş idi mihrabına
Va'zı pendeder idi ashabına

Ol Muhammed aya benzerdi yüzü
Yarın ol haktan dileyiser bizi

Cümle ashabı dahi anda bile
Sohbet ederdi resul anlar ile

Gördüler karşıdan kırk atlı gelir
Kuvvet ile gayet haybetli gelir

Tâ kırkı mescide değin geldiler
Çünkü mescit kapısına erdiler

Mustafanın anda değin bildiler
Kamusu attan aşağı indiler

Girdiler mescide verdiler selâm
Saf saf olup durdular hem bittamam

Dediler kim gösterin Muhammedi
Ol bizim dinimize batıl dedi

Kimdi ol kim putlara batıl dedi
Halk içinde böyle dava eyledi

Edin ana bu sözü söylemesin
Söyler ise bu arada durmasın

Ömer der ya resul ben durayım
Surram ile cümlesin yoğurayım

Ali ede ya resul ben durayım
Zülfikâr ile kamusun kırayım

Resul eder sabredin bir göreyim
Nedir dilkleri bir kez sorayım

Ola kim hükmüne ferman olalar
Mucizat görüp müslüman olalar

Resul eder nedürür dileğiniz
Gelsin otursun ileri beyiniz

Anlar eder bir gelip oturmayız
Dahi bir dem yanınızda durmayız

Bize pregamberliğin eyle ayan
Ger yok ise sözün içinde yalan

Ederken bunlar ile macera
Baktı gördü ol Muhammed ey yera

Bir geyicek bağlı anda bir ata
Kim görüben anda kaldı ibreta

Tasma ile bağlı ayağı başı
İllâ sel gibi akar gözü yaşı

Resul der çözün geyik söylesin
Benim peygamberliğim şerh eylesin

İşidicek dedi anlarım beyi
Güldü dedi ne demek olur gibi

Eliyle diler geyiğimiz ala
Fi'lile bize çazuluklar kıla

Üç gün oldu arkasından kovmuşuz
Kırk kişiyiz at yoruben tutmuşuz

Resul eder hele çözüñ siz anı
Desin ol yeri gökü yaratanı

Çözdüler ol geyiğın bağıñı
Pek tutuben boğazının bağıñı

Bağılı yerden geyiceğı aldılar
Mustafanın huzuruna geldiler

Dediler ne sözüñ varsa dıgıl
Bize peygamberliğın şerheylegil

Dedi boğazını hem çözüñ heman
Etsin peygamberliğın size ayan

Bunlar eder çözücek geyik kaçır
İki kez seğırtse bir belen geçer

Çıkacak andan geyiğınız kaçır
Buna gayri kaçıcak kimler yeter

Resul eder çözüñ sözüñü tutun
Geyiğınız kaçarsa beni tutun

İş bu kavle razı olup üstüler
Geyiğın boğazını hem açılar

Haktaalâ dil verdi lütfünden ana
Ver salâvat ne dedi idem sana

Eder ol iki cihanın güneşi
Allahın peygamberi hem sevgilisi

Tanrı birdir señ resulsün bî güman
Yerde gökte işbu söz oldu ayan

Bunda her kim hak nebi bildi seni
Oddan âzâd olser yarın teni

Kim ki bunda seni ol hak bilmedi
Yarın ol tamu dibinde kayadı

Yediği zakkum ola yeri cahim
Yüzü kara içtiği ola hamim

Her hükmünde senin ferman ola
Yeri cennet yoldaşı rıdvan ola

Beni dahi kötüyem ya Mustafa
Bir kara yüzlüyem gördüm çok cefe

Çin ilinden gelmiş idim ben garip
İster idim kardeşimi arayıp

Mekke dağlarından geldim kuzuladım
İki kuzucuk getirip gizledim

Erken durma şidim ben otlayam
Geri gelip kuzularım emzirem

İşbu kâfirler beni avladılar
Çevre yanım önüm bağladılar

Kaçamadım yok idi bende mecal
Kardeşim yavi kılanda ne mecal

Kardeşi kişiye hem himmetli dağ
Ölüm eserse görür yürekte dağ

Kardeşin yavi kılan kişi nolur
Kamulardan yalımı alçak olur

Kişinin kardeşi yüreği yağıdır
Malü mülkü bahçesi hem bağıdır

Şimdi erdi bana bir gün ey sahi
Neyleyem ol iki yavrularım dahi

Dişleri bitmemiş ki otlayanlar
Ne olalar ol ıssız bağda bunlar
Ya resulallah payanda ol bugün
Yüreğim derdine derman ol bugün
Erişem ben ol iki özülere
Halimi haber verem ber anlara
Çün işitti Mustafa bu sözleri
Yaş ile doldu mübarek gözleri
Resul der kâfirlere sözüm tutun
Geyiği bana bağışlan ya satın
Çünkü bunlar işbu kavli kıldılar
Geyiği ol demde salıverdiler
Kalktı derdile geyik girdi yola
Vay ana kim kuzulardan ayrıla
Yavuz oktur uğramasın kimseye
Kuzu ayrılığına kimler doya
Akar idi geyiğin gözü yaşı
Yel gibi geçer idi dağı taşı
Dağı taş dere tepe demez geçer
Yaş yerine gözlerinden kan saçar
Erdi eder ey iki körpe kuzu
Nice sorayım sizin halinizi
Geliniz bir dahi yüzünüzü göreyim
Karnınız açtır sizi emzireyim
Ey iki körpe kuzular geliniz
Şimdi bilin siz anasız kaldınız

Bunlar eder ana ne duydu canım
Dilediğim yok idi bu sözün senin

Ya ana ne geldi söylen kim sizi
Dediğim yok idi bize bu sözü

Geyik eder kâfire tutulmuşam
Hak resulüne payanda vermişem

İşbu sözü edüben ağlaştılar
Anasile bir zaman koklaştılar

Dediler südü bize oldu haram
Söyle sen resule bizdeñ selâm

Koy bizi bu dağ içinde ölelim
Tanrı resulüne kurban olalım

Geyik eder ben giderim aradan
Sizlere destegir olsun yaradan

İşbu sözü edüben döndü geru
Dinle imde Tanrı hükmün gelberu

Meğer kâfir beyi âdem gönderip
Yoluna varın tuzak kurun deyip

Geluben tuzak kurben gettiler
Ol geviceği tuzaga tuttular

Kaldı geyik tuzak içre ağlayu
Tanrının buyruğuna bel bağlayu

Eder ey âlemlerin sırrın bilen
Ey kamu detleriyle derman olan

Hiç kayırmazam bana oldu sefa
İllâ kefil oldu bana Mustafa

Dertliyim derman ulaştır ya hakim
Ben zaifim hem senin lütfün azim

Geldi geyik tuzak içre durur
Haktaâlâ Cebraile buyurur

Tez erişgil geyiği getir dedi
Tuzağıle Ahmede yetir dedi

Geldi geyik ortaya Allah deyu
Halimi gör ya resulallah deyu

Siz ayıplaman benim geç geldiğim
Size malümdür benim ne olduğum

Ol cühtlar gördü geyik geldiğin
Mustafa önünden özürlendiğin

Kırkıda ol dem müslüman oldular
Küfrü koyup ehli iman oldular

Mustafa asahbile şad oldular
Kaygudan cümlesi âzad oldular

Kâfirler görünce dine döndüler
Diñ şayan olunca neler gördüler

Geyiği geri yerine gönderdiler
Kâfirleri hâk dine döndürdüler

İşbu kıssa burada oldu tamam
Mustafanın ruhuna yüz bin selâm

Okuyanı dinleyeni yazanı
Rahmetinle yarlıgagıl ya gani

HİKÂYEİ GÜVERCİN

İşit imdi bir acayip hoş haber
Kim ne demiş raviyanı muteber
Resul ikinci namazın kılmış idi
Dua edip el yüze sürmüş idi
Gördü sağ yanında güvercin uçar
Kondu resulün dizine kan saçar
Der resule sana geldim gize gil
Bir doğan gelirse beni gizle gil
Ol doğan üç gündür beni koğar
Canım almak kaskine olmuş süvar
Gizler isen gizlegil şimdi gelir
Altı yavrum ya resul öksüz kalır
Ya gizlemezsen destur ver uçayım
Yüce yüce kayalara kaçayım
Çün resul işitti bu sözleri
Yaş ile doldu mübarek gözleri
Resul eder yanıma gir ey hümam
Harap olmuştur senin işin tamam
Yüz bin doğan gelse seni vermezem
Başımı verip seni teketmezem
Çün güvercin girdi melul yenine
Sen bak imdi Tanrının taktirine
İmdi ol saat havadan bir doğan
Yeri gökü titretip kıldı figan

Ya resul gizleme vergil avımı
Yoksa hasta kılarım ben canımı

Gece gündüz ben havada gezerim
Durmayıp arınca anı sürerim

Ol benim avımdır anı özleme
Vergil avımı ya Resul gizleme

Altı yavrum açtı bakar yola
Pes anı terkeyleme nete ola

Resul eder bir koyun verem sana
Sen bağışla bu güvercini bana

Ol der koyun etini yemezem
Bana yaramaz ana ben bakmazam

Kendi etimden vereyim ben sana
Sen bağışla bu güvercini bana

Resul eder âdem eti tatlıdır
Sözüm işit söz işitmek kutludur

Çünkü baktı ol doğan bu işlere
Mustafa batmış idi teşvişlere

Destur oldu bıçağı getirdiler
Hep sahabe kayguya oturdular

Hitap geldi bıçağa kesme dedi
Ger kesersen al bîzarlık beratı

Urdu bıçağı mübarek koluna
Kesmedi bıçak kodu sağ yanına

Kesmedi çünkim tenini ol bıçak
Nice keskin kesme dedi ana hak

Güvercin silkindi oldu Cebrail
Doğan silkindi oldu Mikâil

Dediler hakka ki sen oldun habip
Sen olupsun cümle detlere tabip

Senin için hak yarattı âlemi
Arsı kürsü insü cinni âdemi

Biz senin nolduğunu bilmiş idik
Şefaatin ummağa gelmiş idik

Kıl şefaet evliyalar serveri
Cümle peygamberlerin hem rahberi

Failâtün failâtün failât
Ver Muhammed Mustafaya salâvat

KISSAİ İSMAİL İBRAHİM ALEYHİMESSELÂM

Evvel Allah adını yad edelim
Sonra dönüp söze bünyad edelim

Hem salâvatverelim peygambere
İki cihan güneşi ol servere

Söyle gördüm kitap içre Halil
Tanrıya yalvarır ey Rabbücelil

Bir oğul bağışla lütfünle bana
Sevdiğimi kurban eyleyem sana

Bunca yalvardı gün gün hazrete
Tâ Halil İsmaille oldu ata

İsmail oldu olalı sevgilü
Len tenâbülbirre hattâ tunfikü

Sevdiğin ta kim bana vermeyesin
Sevdiğin nesneye hem ermeyesin

Düşte gördü ya Halil ol dediğin
Niçin kurban eylemezsin sevdiğin

Bana vadin böyle idi vereyim
Sevdiğimi sana kurban edeyim

Tanla yüz koç kurban eyledi Halil
Ol gece yine nida etti Celil

Ya Halil sen kavline durmaz mısın
Sevdiğin nesneyi terketmez misin

Yüz devesi var idi key sevgili
Söyle kim cümleden idi sevgili

Tanlanacak durur katar ile yeder
Ver salâvat edivereyim neder

Yüz deveyi kurban eyledi Halil
Ol gece yine nida kıldı Celil

Yine düşte gördü kurban vermedim
Kavimle erip sözünde durmadın

Yüz has atı var idi hem güzeldi
Sıra sıra kamuşun boğazladı

Halil eder işi tamam işledim
Sevdiğimin kamusun bağışladım

Yine düŖte gördüğüm işlemedin
Sevdiğini bize bağıŖlamadın

İsmaildir sevdiğin bil ya Halil
Bizim için anı kurban eylegil

At deve boğazlamayı sen kogil
Durgil İsmailini sen kana yugil

Gördü yetmiş defa hem bu düşü
Eder eylemek gerek işbu işi

Uykusundan İbrahim belinledi
İsmail deyuben çok inledi

Eğer desem ben anın anasına
Bencileydin od düşeser canına

Yeğrek oldur bu sözü ben söyleyem
Oduna giden deyu yol gözleyem

İbrahim geldi buyurdu Hacere
İsmail'in yıkayıp saçın tara

Donların yu hem ellerin kınala
Benim ile biñe oduna gele

Ne bilirdi anı miskin anesi
İletir boğazlamağa babası

Durugeldi ve sığadı kolların
Kınaladı İsmail'in ellerin

Donların giydirdi ve ismarladı
Elin aldı Halile ismarladı

GörüŖeben öptü hem iki gözünü
Koktu boynun yüzüne vurdu yüzün

Eder ayrılmagıl atandan canım
Bu fanide varlığım sensin benim

Gözlerim seninle görür dünyayı
Tez gel yola baktırmagıl ananı

Ana böyle deyip döndü geri
Erdi şeytanın lâin göğüsün uru

Eder Eyvah ol nazenin İsmail
Aldı gitti boğazlamağa Halil

Hacer eder hey koca asın kati
Oduna ilette atası anı

İblis eder İsmailden el yugil
Yasını tut anın için ağlagıl

Hacer eder yürü hey yüzü kara
Oğlun öldürmeğe ol kaçan vara

İblis eder emir kıldı ol Celil
Dosttur dost sınımaz Halil

Hacer eder çünkü dost buyurucu
Pes sen İblissin meğer yol urucu

Hacere çün şeytanı kör eyledi
İllâ ol söz Hacere kâr eyledi

Gitti İblis Hacer ağlar zarı zar
Gör ki İblis yine ne fitne düzer

Çünkü ol atlandı hiyle atına
Erdi ol dem İsmailin katına

Eder ahir duydu ol miskin anan
Seni boğazlayacağını atan

Bana eder İsmailim kanıdır
Üş beni gönderdi seni istiyor
İsmail eder ne dersin ey kişi
Ne fehmine işler atam bu işi
İblis eder seni boğazlar Halil
Kakıdı taş ile attı İsmail
İblisin vurdu çıkardı bir gözün
Halil eder âhir kör etti gözün
Tanrı attı yüzüne lânet taşın
Sanki yarıdın o taş ile başın
Aldı İsmailin elin eline
Gider imdi kendi sanhra yoluna
Gide gide erdiler bir halvete
Tanrının buyruğundur gerek tuta
Baktı Halil İsmailin yüzüne
İçi kaynar geldi yaşlar gözüne
Eder ey Hak ciğerimdir nideyim
İsmaili nice ben terkedeyim
Ya boğazlamağa nice doyayım
Gül yüzünü nice kana boyayım
Eyle tut kim boğazlamağa kıyam
Anası sorarsa noldu diyem
Yine eder ne çare etmek gerek
İsmail bugün terketmek gerek
İsmailin aldı eline çeker
Gözleri atasının yaşlar döker

İsmail eder nedir ağladığın
Ben bilirim sen beni aldadığın
Halil eder ne diyem oğlum sana
Seni kurban diledi dostun bana
Ya büneyye Filmenâmi innî erâ
Kale İsmâîlü ef al mâ terâ
Sen bir oğul birle ben bir can ile
Çok mudur kul olmağa sultan ile
Kabeye karşı oturdu İsmail
Bıçak aldı üstüne geldi Halil
Canavarlar cümle karşı geldiler
İsmail için kamu ağladılar
Kuşlar üstüne gelip saf bağladı
Anın için hep kamusu ağladı
Dedi babasına oldur dileğim
Anama gösterme kanlı gömleğim
Çün vaziyet kıldı çöktü dizlerin
Bağladı atası nerkis gözlerin
Eder ey baba âsi değilem
Âsiler gibi niçin bağlı olam
Elim ayağım çözüp boğazlagıl
Ta ki bileler mütüdir İsmail
Çözdü ellerini verdi boğazın
Halkına çaldı bıçak yetmiş kez
Nice kim çaldı bıçağı kesmedi
Nice kessin kim Çolap kesme dedi

Kakıdı Halil bıçağı çaldı taşa
Kesti bıçak ol taşı baştan başa

Eder ey âsi bıçak kestin taşı
Ya niçin işlemedin işbu işi

Dile gelip dedi bıçak ya Halil
Kesme dedi bir kılın Rabbi Celil

Çün Halil değdi bıçaktan cevap
Hak Çalap Cebraille kıldı hitap

Tez indirgil İsmaille kurbanı
Kurtarayım ol feda olan canı

Hak nida ettiki bitti bu işin
Yerine geldi ya İbrahim düşün

Halil eder kesmedim ben oğlum başın
Nice tamam eyledim ben dost işin

Geldi nida sana baş kes demedim
İsmailden sevgini kesgil dedim

Bizim için oğluna saldın bıçak
Dostluğun hazretimde oldu hak

Tâ Halilin emrine ferman ola
İsmailin derdine derman ola

Sen dahi haktan hata bulmayasın
Tâ bıçağı nefsine çalmayasın

Bunda hatmoldu bu kıssa ey hümam
Mustafanın ruhuna bî had selâm

HİKÂYEİ KESİKBAŞ

Başlayalım söze bismilâh ile
Duruşalım dünü gün Allah ile

Bir hikâyet dilime geldi eri
Ediserem Hak kılar ise yari

Hak bari kıla dilime söyleyem
Mustafa mucizatın şerheyleyem

Oturdu Mustafa dört yar ile
Otuz üç bin sahabe cümle ile

Bakarlardı Resulün ay yüzüne
Kulak urmuşlardı şeker sözüne

Gördüler kim bir adam kesik başı
Girdi içeri döker gözü yaşı

Ak sakalı sanasın nudur akar
Nura batar kim ki yüzüne bakar

Ne ayağı var idi hem ne eli
Bir kesik baştır hemen söyler dili

Gövdesi yok bir acayıp başdurur
Şehit olmuş gözleri hem yaş durur

Yüzünü urdu yere kıldı zari
Zari zari ağıtır Peygamberi

Ali varup anda destur diledi
Ol başı getirmeğe kasdeyledi

Tuttu Ali başı kaldıramadı
Miskalü zerre yerden ayıramadı

Gayretinden Alinin ussu gider
Ol baş eder Ya Resul Ali nider

Ali gibi bin dahi olur ise
Cümlesi dava ile gelir ise

Kimse her kriz beni kaldıramıya
Zerre kadar yerimden ayıramıya

Duruşurdum dünü gün Allah ile
Allah adı hem dahi benim ile

Elli bir kez dahi varmışam hacce
Çok tımar eylemişem yalın aca

Kâh yürüdüm yer yüzünde at ile
Kâh çıkardım göke mucizat ile

Kâh giderdim âdemi suretine
Kâh varırdım meleklerin katına

İsmi a'zam duasın bilir idim
İsa ile ben namaz kılar idim

Kal'ai Zerrin idi şehrim benim
Şeyh Abdullah idi adım benim

Bir hub oğlum bir hatunum var idi
İkisi de benim ile yâr idi

Oğlum ile gövdemî bir dev yedi
Ya Resulallah medet eyle dedi

Avretimi aldı gitti kuyuya
Kaygu komaz gözlerimi uyuya

Dadımı ger alıvermezsen benim
Kıyamette davacınım ben senin

Bu sözü işitti Ali çün turu
Zülfikâr bağladı geldi ileru

Der Resule destur vergil varayım
Zülfikâr ile devi öldüreyim

Ya ben ölem ya devin başın kesem
Yer dibinde görürsem anı basam

Ben erenler mahfilinde durmuşam
Ayrik erik davasını kılmışam

Resul eder ya Ali varma ana
Olmasın kim bir ziyan gele sana

Ali der çare yok varı serem
Başıma yazılanı görüserem

Dev elinden alayım ol avreti
Almaz isem kani islâm gayreti

Aliyi gönderdiler ol menzile
Otuz bin sahabe cümle bile

Bindi Düldüle takındı Zülfikâr
Hem Hüseyin ile Hasan eyledi zar

Gitti Ali dahi kesik baş ile
Döndü ahbaplar kamu yaş ile

Şöl Ali sürer idi Düldül atı
Ol kesik baş gider Düldül den kati

Dağı taş demez yuvarlanıp geçer
Sanasın kim kanadı vardır uçar

Ok atımı Aliden önce gider
Yedi mushaf Kur'anı ezber eder

Kande kim Ali namaz kılar idi
Ol kesik baş göz ile kılar idi

Ali öper ol kesik başım yüzün
Mendil ile hem siler yüzün gözün

Yedi gün dün demeyip sürdüler
Âkibet bir mürgizara geldiler

Vardı ol yanında bir derin kuyu
Çıkar ol kuyudan cehennem suyu

Ol baş eder ya Ali dev kuyusu
Bu kuyudur kalesinin kapısı

Daima bundan çıkar bundan geçer
Yediği âdem eti ömrü geçer

Ali ol dem döndü baktı Dülbüle
Beş yüz kulaç kemendi var bile

Kement ucun bir kayaya bağladı
Ol kesik baş Düldül ile ağladı

Ali eder himmetin tutun bile
Ola kim Ol Hak Çalap yardım kıla

Kement ucun Ali aldı eline
Allah adın çün getirdi diline

Eğül eğül kuyuya indi Ali
Tanrının arslanı ol gerçek veli

Aşağı baktı gördü kuyu irak
Kendüye eder ipi elden bırak

Ali çün kemendi elden kodu
İsmi azam duasını okudu

İnerde kuyuya yavlak katı
Getirdi tekbîrû salâvatı

Yedi gün yedi gece iner idi
Kâh başı kâh ayağı döner idi

Şükrederdi daima ol Tanrıya
Sıdkile ihlas ile ikrar ile

Bun yerinde nideyim demez idi
İnceleyip kaygusun yemez idi

Namaz vakti olduğun bilir idi
Göz uçile namazın kılar idi

Sekiz günde ayağı erdi yere
Bir saat oturdu kim aklın dire

Ali gördü anda bir demir kapı
Secdeye vardı ana kıldı tapu

Kapıyı kopardı gördü bir saray
Ol sarayda bir hatun var sanki ay

Hoş namaz kılar ol ahiret hatunu
Ah edilecek göğe çıkar tütünü

Gökçek yüzü sarayı nur eylemiş
Tanrı aşkı gönlünde yer eylemiş

Seccadesi yaş ile hem dolu imiş
Ol kesik başın helâli bu imiş

Ali anda gördü kim bir odada
Beş yüz sunni müslüman bir arada

Elleri boynunda bağlı durur
Dev elinden ciğeri bağlı durur

Gün Aliyi gördüler biçareler
Dilediler karşına varalar

Anlar eder ya Ali feryad deyu
Bu dev elinden bizi kurtar deyu

Beş bin idik beş yüzümüzü kodu
Günde yüz kişilerin gözün yedi

Ali eder beni kim dedi size
Anlar eder Mustafa geldi bize

Bize dedi Ali bundan geliser
Sizi bu dev elinden aliser

Sıçradı gitti Ali bir saraya
Gördü bir dev ki benzer minareye

Uykuya varmıştı horlar o lâin
İçi dışı dolmuş idi küfrü kin

Söyle kati nefesi andan çıkar
Bürcü naruya dokunursa yakar

Başı künbet kolları şâhı çınar
Gözleri külhan damı gibi yanar

Ali na'ra urdu dev uyanmadı
Na'ra anın canına kâr eyledi

Bir dahi Ali yine na'ra urdu
Dev uyanıp yerinden daru geldi

Kati kati Aliye dönüp bakar
Dişlerini bir birine çakar

Sen mi geldin ya Ali düşmanımız
Senin elinden yakıldı canımız

Sen kesmişsin bunca devlet başını
Sen akıttın kasır devin kanını
Ali eder bunda Hak verdi beni
Pare pare eylerim şimdi seni
Ol dev eder ya Ali seni yiyem
Dünyada sunnî müslüman koymayam
Bunu dedi ol lâin indi yere
Bin batman güzü getirdikim vura
Kalkanın çevirdi Ali koluna
Alâh adın çok getirdi diline
Bir güz vurdu Ali alamadı
Neyleyip nidesini bilemedi
Ali eder ol deve parmak getir
Tanrının birliğine iman getir
Ol dev eder bin yaşadım demedim
Ömrümde diğ kaygusun yemedim
Ali çün kim işitti bu sözleri
Kakımadan kana döndü gözleri
Zülfikârı çaldı devin başına
Kesti başın geçti saray taşına
İki para eyledi Ali dev
Çün dev öldü yıkıldı iblis evi
Ol müslümanlar kamusu geldiler
Ol devin hazinesini aldılar
Aldılar ol hatunu derildiler
Cümlesi kapı dibine geldiler

Ali dua etti âmiñ dediler
Kendilerin kuyu ağzında bukdular

Ali dua etti ol kesik başa
Ol dahi bir nevcihan oldu yaşa

Birine verdi ana avreti
Kendisi tuttu Medine yolunu

Sağ selâmet geldi yine Ali
Mustafanın katına erdi veli

Cümle ashap gelüben görüştüler
Şad olup hali hatır soruştular

İşbu kıssa burada oldu tamam
Mustafanın ruhuna yüzbin selâm

HİKÂYEİ İSLAMI YAHUDI

Mustafa mevlidini yadedelim
İşidenler canını şadedelim

Kim safa verir işiten canına
Ola kuvvet dinine imanına

Dinle imdi bir hikâyet edelim
Mevledin sözüne andañ gidelim

Tâ bilesin kim mevlid ne imiş
Hürmeti hem mevlidin nice imiş

Şehri Bağdatta var idi bir kişi
Gece gündüz hayır idi anın işi

Her Rebiülevvel âyi Mustafa
Mevlidin eyler idi ol pür safa

Ol habibin yoluna komuştu baş
Çok yedirdi aşu ekmek türlü aş

Bir yahudi var idi carı anın
Key adusu idi islâm ehlinin

Avreti etti ana bir gün ey yar
Ne acep iştir işler işbu car

Her Rebiulevvel ayı bu kişi
Hayredüben yedirir türlü aş

Ol Yahudi dedi ana ey nigâr
Bir nasibi vardır anın gül'izar

Ahmedî Muhtardurur anın adı
Cümle dilde söylenir anın adı

İşbu ayın on ikisinde ey yâr
Hem düşenbih gecesı ol gül'izar

Anasından doğdu ol bedri tamam
Cümle âlem âfitabı ol hümam

Anın için anda bayram eder ol
Her kişiye türlü in'am eder ol

Çün işitti hatun anın sözünü
Alkı giyip yavi kıldı canını

Erdi ol vâkit ana şevki Mustafa
Doldu kalbi zevku şevk ile safa

Ol gece şevk ile yattı ol nigâr
Gördü düştü ol Muhammet şemdi var

Hazır olmuş cümle ashabı bile
Cümle âli cümle ahabı bile

Dedi hatun bir güzel yüzlü nigâr
Kim durur yok buncilayın gül'izar

Dediler Muhtarı Muhammet budurur
Hem cahi Mahmudu Ahmed budurur

Ol habibe şevk ile verdi selâm
Hulkile aldı selâmın ol hümam

Ya Resulâllah dedi söyledi ol
Lûtfile lebbeyk dedi ana Resul

Ağlayuben ol nigâr ah eyledi
Ben sana kemter karaveşem dedi

Bana lebbeyk madeni kâni edep
Ey letafet madeni kâni edep

Dedi ana ol eşfiülmüznibin
Ol habip ol rahmetenil'âlemin

Şevkile anıp ululadın beni
Bil kabule etti de ol gani

Sana imam hil'atın verdi ehad
Sen benimle olursersen tâ ebed

Ana iman telkin etti ol resul
Sıdkile imana geldi anda ol

Uykusundan uyanıp ah eyledi
Nezrim olsun Mustafaya hep dedi

Erine dedi bu gece gördüğüm
Bildi hatuna Resule erdiğin

Dedi gördüm bu gece sen gördüğün
Hâkipayine yüzünü sürdüğün

Aşık oldum ben ana can ile
Doldu gönlüm nur ile iman ile

Oİ Resule biz uyalım aşk ile
Yoluna canı koyalım aşk ile

Hem dahi Hakka itaat edelim
Mevlit okumayı âdet edelim

Durdu anlar ahdi ile berkarar
Eylediler dini islâm aşikar

Mevlide ettikleri için hürmeti
Anlara verildi iman hil'ati

Ger dilerisen sen de izzat bulasın
Mevlide can ile izzet kılasın

HİKÂYEİ DEVE

Çün hikâyet eyledi işinden deve
Mustafadan oldu derdine deva

Mucizatın şevk ile dinlen gelin
Her birinden hisse size var bilin

Şöyle bir gün cuma eyyamında
Sabah vaktında değil akşamında

Zarilik geldi kapıdan içeri
Mustafa dedi Aliye dur uru

Kapıda mazluma benzer zar eden
Zulm ana sorgul neçen erdi neden

Çıktı kapıya aliyyülmurtaza
Gördü kim bu zar kılan bir deve

Dedi noldun ey mübarek bu keder
Göç mü gördün seni kim döver

Dedi kim ya Mustafa zulmettiler
Dinle ey sultanı âlem nettiler

Ol Eba Mes'ut benim çün malikim
Yolda idim ağır idi her yükün

Balçık idi yol düştüm tırmanıp
Kulları dövdü beni attan inip

Her biri benden ana kıldı kile
Yük iletmez dediler bu menzile

Dedi ol kim akın anın yalın:n
Dahi andan sonra gözün kalın:n

Yem vermem taşra bırakın anı
Erte boğazlan görün andan kanı

Bari dedim ol Habibe varayım
Kamu dertlere tabibe varayım

Kim boğazlar ol boğazlarsa beni
Yoluna kurban edeyim bu canı

Etimi yağımı mü'minler yesin
Nimetine ol Hakkın şükreylesin

Hakkımı al çünkü âdil sen bugün
Kavillâh birle âmilsin bugün

Mustafa vardı evine ıssının
Tâ ki ala hakkını ol miskinin

Ya Eba Mes'ut dedi kim neyledin
Niçin bu miskine zulmeyledin

Dedi devemdir ne dilersen edem
Öldürem döğem sövem ya terkedem

Dedi asam hakkını olmaz gerek
Hakime iş yok adiden yeğerek

Dedi sana kim dedi bu işleri
Kim kılarıns bana bu teşvişleri

Dedi zulmettiğin deve dedi
Dövdü sövdü eve komadı dedi

Dedi ya Ahmet ne dersen edeyim
Söylesim gelsin diye işideyim

Deveye Ahmet işaret eyledi
Ol deve gör kim ne sözler söyledi

Âdet üzre geldi yine hizmete
Bilmedi kim düşe idi mihnete

Gördü mescidin işi ederler zari
Ah edip anarlar ol peygamberi

Dedi ashap ey mübarek canavar
Gitti maşukun yürü işine var

Çünkü deve gördü ol dem bu işi
Yere döve döve deldi ol başı

Şol kadar dövdü eşige başını
Kana garkeyledi eşğin taşını

Haşredek ger denilirse bu kelâm
Nice haşrola bu olmaya tamam

Ger dilersiz bulasız oddan necat
Aşkile derdile edin esselât

Sivaslı Şemseddi Eseri

Mevlidi Şems

Ey Hüdadan lütfü ihsan isteyen
Mevlidi pâki Resullullah gel

Cennet içre hurü gilman isteyen
Mevlidi kâki Resullullah gel

Ey Hudavendi tuvânâ padişah
Yerde gökte senden özge yol ilâh

Yok iken eşyayı icad eyledin
Dün dedin ma'muru âbâd eyledin

Yüce gökü sen yarattın bi sütün
Döşedin altına yeri fevkanun

Döndü yer emrile gök kıldı karar
Pes hüveyde oldu leylile nahar

Çün bu kesret âlemi buldu vücut
Birligine hepsi oldular şühut

Şahit iken sana eşya hes ne var
Bu ahaptir kim oluptur perdedar

Fi'line ger anı hoş kıldın nikap
Nitekim evsafına fi'lin hicap

Perdedir hurşidi zatine sıfat
Bunu nice terkede bu mümkinat

Senin ganisin cümleden ey Lâyezal
Nisbet olmaz sana zid ile misal

İnsü cin vahşü tayrile havam
Hani fadlından dolaylar bittamam

Babı fadlından dillerde ihtida
Açü muhtacın durur şahu geda

Bir durur sana Süleyman ile mûr
Gelseler dergâhına gördükte zor

Cümlenin maksudu sensin bî riya
Sana lâyıktır Celâlî Kibriya

Dilli dilsiz hep müsebbihtir seni
Cümle sâildir kapında ya gani

Zerreye fadlın ererse nagihan
Tâiri kudsi olur ol dem heman

Ger bula zerre nurundan makes
Eylemez Firdevsi âläya heves

Lütfune ger uğrasa bir kara taş
Bu gâhı halka ola gizli faş

Cümle eşyadan zuhur eden kemal
Hep senindir ey Hüdayi Zülcelâl

Yerde gökte kamu hükmündür revan
Kabzai kahrındadır halkı cihan

Kimini puthaneden sıddık eder
Kimini arştan sürer zındık eder

Kimisin irşad ile ifdale kor
Kimisin ifsad ile idlâle kor

Red olunmuşken kimin maktul eder
Kimisini ta ebed mahzul eder

Enbiyaya kimisin serdar eder
Arşına davet edüp handan eder

Kimine nimet verüp handan eder
Kimisini derdile giryan eder

Hep yerindedir işi yoktur halel
Fehmedemez leyki ashabı ilel

Olmak istersen Resüle âşına
Ver salâvat bul onunla ruşına

Ey nübüvvet gülşenine bağıban
Cennet oldu makdeminle bu cihan

Berdi küfrile şifa idi fusul
Talatın burcu hamilden nagihan

Serteser etti cihanı nevbahar
Marifet gülü açıldı nagihan

Andelib oldu sahabe her biri
Okudular şiratinde dasitan

Serdiler secdeyi din bağına
Eğdi boynun çün menekşe abidan

Leşkeri İslâm yürüdü fevcü fevc
Aldılar Şamü Irak Sünniyan

Kimisi çiğdem gibi benzi sarı
Verdiler onlar riyazattan nişan

Kimi sünbül ver perişan oldular
Terki avtan eylediler mü'minan

Kimi Nerkis gibi dünyadan gözün
Yumdular oldular ondan zahidan

Revhu reyhan ile doldu bu zemin
Sancağın çaktı emri aşikan

Rabbena ya Rabbena ya Rabbena
Şemsi yi anlarla hasret dücihan

Olmak istersen Resûle aşına
Ver selâvet bul onunla ruşına

Daima dilden geçirdi bu hayal
Kim koyam bu yurda ben de bir misal

Yani söylesem o şahın mevlidin
İşide evsafını erbabi din

Ta ki har ile cihana yad olam
Yılda bir kez yad ile abad olam

Yeniden dükânı attar açıla
Buyı mânadan cihana saçıla

Söylene gülzarı evsafı habib
Ola na'tinde bu bende andelib

Şevk ile âşıkları hayran ola
Sagarı elfaz ile sekran ola

Gerçe denilmiş kitaplar bi âdad
Leyk her birinde var birdir türlü tad

Layık olmuşlar duaya her biri
Şayet olam ben de onlardan biri

Bu dilek ile kalem aldım ele
Geldi bir kaç beyt oldemde dile

Lâkin oldu kalbimde ilhamı gayb
Dedi bana ey deruni cümle ayp

Ki molasın anı vassaf olasın
Al şahın na'tinde arraf olasın

Sana kim verdi icazet gülşene
Kim el uzatırsın anın verdine

Kuvveti nazmîle ger olasın fudul
Halet olmaz işiden olur melûl

Ger dilersen hasil olabu meram
Kıl teveccüh hazretine bisselâm

Ger icazet verile destur ola
Sözlerin halet verip pur nur ola

Olmaz ise ger icazet sâkin ol
Vaktini gözle de epsam sâmit ol

Çünkü ilham oldu bana bu makal
Düştü elimden kalem dil oldu lâl

Diledim pes aslile tutam işi
Hırkama çektim başı döktüm yaşı

Ravzai sultana yüz tuttum heman
Çok okudum esselâtü vesselâm

Halimi bildirerek dergâha ben
Yokluğum arzyledim ol şaha ben

Düştüm iştiğraka buldum lezzeti
Gitti andan hisi havnin haleti

İşbu hal iâcre görürüm nağihan
Kendimi bir dağ önünde ol zaman

Oturur bir sofa içre Mustafa
Nuru veçhi aleme yermiş safa

Şem'i cem olmuş yine ashabına
Can feda olsun ona ahabına

Şahai lütfüne çün buldum mecal
Şerimler ettim Cenâba arzuhal

Muntazır oldum onun eltafına
Pes işaret eyledi etrafına

Merdivenlerden indi bir kimse heman
Sundu bir tıflı elime ol zaman

Dedi hazret sana verdi bunu al
Oku bu tıflın yüzünden kutlu fal

Tıflı ma'nadır sana oldu nasip
Kokula bu tıflıdan buyi habip

Bağrıma bastım o tıflı şad olup
Kendime geldim o dem abad olup

Hamdü lillâh kim bana açıldı bap
Tairi kuts oldum olmuşken zübâb

Zağ iken tuti lisan oldum yine
Tehliken şirin zeban oldum yine

Çün elime girdi miftahı künuz
Gülşeni evsafa yol buldum henüz

Leyk maksudum budur sizden hemin
Bakmayalar aybıma ihvanı din

İtmeyeler nâvaki ta'ni nişan
Şefkat ile olalar gevher feşan

Fatihayla ruhuna şad ederler
Kalbimin viranın abad ideler

Ya ilâhi rahmet eyle sen ona
Valideynim dahi ihvanım ana

Olmak istersen Resule âşına
Ver salavat bul anınla ruşına

Söyle gel ey andelibi hoş neva
Ver bize şahı hicaziden neva

Mani gülzarına çün buldum Sebil
Hoş akit dilden zülâlî selsebil

Ol nübüvveet goncasından aç diham
Tâ mutayyep ola ruhu aşikan

Söyle evsafını ol şahın ayan
Vecdü şevka gele ol dem sadıkan

Sağari elfazı sun taliplere
Nakli nukli hazır et caliplera

Meclise çek bir sumatı ma hazar
Sözünü söyle müridü muhtasar

Kıl tevekkül şöyle cem et huşini
Tıfli ma'nadan yana tut gûşini

Sen ani eyli safa tahsin eder
Ki manı ehli safa tahsin eder

Tut kulak evsafına ey yârı din
Bilesin kimdir o fahri mürselin

Gerçi son geldi odur hatmi resul
Sevseny sünbül sonunda geldi gül

Cümle ezhara gül oldu çünkü şah
Her kaçan gelse hem oldur padişah

Bu ayandır evvel ebcet okunur
Sonra andan fatihaya geçilir

Enbiya ebcettir Ahmet fatiha
Naks olurdu olmasaydı hatime

Ger kevakipten sonra doğar güneş
Lâkin onunla münevver cümle ferş

Evvel esma sonra man'adan bilen
Anı fehmeyle bu ma'nadan bilen

Enbiya esma Muhammed ma'nisi
Ma'niyi bildinse şahim kes sesi

Rahmeten lil'âemindir Mustafa
Hem şefiülmüznibindir Mustafa

Şarihi sadri anın Allah iken
Şâlizikri anın Allah iken

Kim ola Şemsi anı meddah ola
Ta meğer aynı anın fettah ola

Zülfünün velleyli hoş tefsir eder
Vedduha ruhsarını ta'bir eder

Surei Yâsin eder ana kasem
Kim sen oldun ol Resuli muhterem

Kum feenzirdir berati rahmeti
Nola tutarsa cihanı haybeti

Hüccetin Allahü ya'lembir şaha
Ona şahiddir hitabı kul kefa

Hayrukul vasfın senin gafillere
Bu sezadırı söylene kâmillere

Sicni unsurda şu kim mahsus ola
Ona bu ulvi kaçan mahbuz ola

Âlemi süfle mukayyet bi basar
Âlemi itlaka eyler mi nazar

Olmak istersen Resule âşına
Ver selâvat bul anınla ruşına

Çünkü destur ile girdin gülşene
Söyle ahlâkımdan ey şeyda yine

Hastai çana şıfadır mithati
Dü cihandan yektir edna himmeti

Saç dihanın şişesinden hoş gülâp
Nefi dilden yayılsın müşkü nap

Sözleri her derde kanunu şefa
Kim tutarsa bula sıhhatle safa

Ger muradınsa cihanda ihtida
Gel bugün ahlakına kıl iktida

Zati muhbudi hüda hulki azım
Adı Mahmudu Muhammed hem rahim

Fahrile cüdü sehadır her işi
Batıla etmezdi her giz cünbüşü

Hayr ise yok demedi ol handerü
Güldürdü kim gelirse yalvarı

Sanışı Hep hayır idi adaşına
Var kıyas et nidüğün ahbabına

Hoş gülünç yüzlüydü gam tumaz idi
Kakayıp kimseye kaş çatmaz idi

Gamlılar görse yüzün ferhan olur
Ağlayu gelen ona handan olur

Kalkınaamzdı kimseye dünya için
Kandırdı daima ukbe için

Sabrederdi kendüye olsa eza
Ya sükût ile yahut hüsnü eda

Karşılamazdı anı düşman ile
Çağırırdı herkesi hoş nam ile

Gelseler özrile sonra nâdimin
Hoş kabul eylerdi filhal ol emin

Hemmi dünya ile her giz yatmadı
Gammı ukba hiç dilinden gitmedi

Levhü lu'be vermemişti ol rıza
Etmemişti tıflıken ol murtaza

Söylemezdi her giz ol zayi kelâm
Söyler idi ilmi hikmet vesselâm

Ger mizah etse ederdi şer'ile
Hatırına tâ ki vahşet gelmeye

Günler olurduki yemezdi taam
Yer ve gökte hep elindeyken taam

Arpa ununu eletmezdi o şah
Hoş mübarektir diye yerdı o mah

Her taamı yermez idi yer idi
Kul olana bu ad çoktar der idi

Tez giderdi davet etse bir geda
Şah iken kevneyne ol nuru hüda

Yer idi her ne getirise ol fakir
Anı överdi nefisü ger hakir

Eyler idi anda çok hamdü sena
Bize de ver bu hisali rabbena

Hastagı sorup ederdi ta'ziyet
Uluya hürmet, küçüğe merhamet

Hükm içinde bir idi has ile âm
Gösterirdi anda adile kıyam

Kimseye etmezdi hiç meylile zor
Ger ana gelse Süleyman ile mur

Meskenet ehline hoş gamhar idi
Daima ferk ehline hemvar idi

Giyer idi hem fevazula aba
Der idi ehli abaya merhaba

Daima isâr idi kâri anın
Vakifidi bakrehline varı anın

Kalmaz idi elde dinaru dirhem
Tez giderdi destine gelse niam

Sadri pâki gıllu gıştan pâk idi
Seyrinin kem payesi eflâk idi

Kendüye kemlik eden küstahına
Özrederdi yalvarıp mevlâsına

Der idi ey Rabbi danâyı affı ezeli
Etmez ger idi bunu bilseydi tenbel

Nefs için koymazdı taş üzre taş
Hizmetinde kor idi taş üzre baş

Sıvar idi her yetimin başını
Sesti lûütfiye şilârdi yaşını

Menbaül âdab idi ol hayri nâs
Ululanmazdı giyerdi hem pelas

Şah iken kevneyne giymezdi harir
Kaçmazsın benden diye her bir fakir

Gönlü engin idi kendi âlisan
Verir idi kabe kavseynden nişan

Gitmez idi hiç vudusuz bir yere
Yatmaz idi hem vudusuz pistere

Az uyurdu gece ol mimarı din
Siyyema vakti seherde ol emin

Gönlü mevlâsında dilde rebbena
Kâh dua eder Hakka kâhi sena

Gel nazar kıl bu hisale sen dahi
Bizde var mıdır birsi ey ahi

Çünkü üygenmeyesin ol daha sen
Nidesi ümmet olursun ana sen

Olmak istersen Resule âşına
Ver selâvat bul anınla ruşına

Söyle ey güyendei esrarı hak
Çüñ tulû etti sana envarı hak

Kendi mahfinin dilidir bu zaman
Depret anı kim demidir bu zaman

Oku seyrinde ol âlâ serverin
Ali hümayı kuda ol can perverin

Nerden geldi neye geldi o şah
Neyledi ya kande tolundu o mah

Hoş ayan et bize sözüñ aslın
Kıl mübeyyen faslını ve aslını

Küntü kenzin mahzeninden fithi bab
Eyleyip talıplere kardır nikab

Bu hazain dürlerinden kıl nisar
Bi neva olsun varlık sad hezar

Söyle gel şirin kelâm ile nükât
Taşa çalsın destisin kendi nebat

Kani dedim sultanı kevnayn ola yed
Düşe her bir güzele anda kesad

Bûyi zülfünden yeter bize hemin
Bitmesin sünbül menekşe yasemin

Sayei tubası besdir ümmete
Düşmesin servi sanavber zahmete

Söyle gel mevlûdi şahın mağzini
Açmasın tuîi bülbül ağzını

Bu sözün yanında savtı bülbülan
Piçei cehiçre sıklıktır, heman

Dinle beni söze ağaz edeyim
Evcî mânadañ san yad edeyim

Vahdeti mahzında iken o ilâh
Yok idi bu yüce alçak(gûnhü gâb

Bari vahdetteydi ol dürrü yetim
Yok idi kesrette âvazı selim

Vahdeti zatında idi hep şun
Dahi munzam olmamıştı kâfi nun

Yok idi evsafı esmadan nişan
Dinle gel anın zuhurundan beyan

Aşkı yok idi ma'suk var idi
Andelibi yok acep gülzar idi

Diledi ol hayyün kayyumu kadir
Ol tüvana ol kerimü ol münir

Ul şüunu bir bir izhar eyledi
Vahdetini hep is ikrar eyledi

Düzele bu sâfilâtı âliyat
Hasıl ola cümle emri mümkünât

Yayıla bazarü dükkân açıla
Her taraf bir nev gülzar açıla

Çünkü nuru Ahmedî buldu vücut
Etti anda rabbisine beş sücud

Beş sücudun oldu bize beş namaz
Narı ko gıl beş namazı et niyaz

Ruhu Ahmedden bu nuru enbiya
Saratıldı cümleten buldu ziya

Enbiya ervahı çün buldu zuhur
Evliyat ervahı ondan buldu nur

Evliye ruhundan oldu müminun
Böyle zahir oldu sırrı kâf'ü nun

Runhu mü'minlerden oldu âsiyan
Âsileerden zahir oldu kâfiran

Yaratıldı nuru kâfirden nikap
Yani ervahı münafik oldu hep

Gel teemmül eyle işbu san'atı
Kesrete geldikçe artar zulmeti

Bu mîsali gör ki gitsin iştibalı
Nuru ateşten olur dudi siyah

Ruhu insaniden ervahı melek
Yaratıldı tâ ki zeynola felek

Anın evrahından oldu cinniyân
Cinnilerden oldu hep şeytaniyan

Âlemi ervahdan etti o güzer
Oldu bu milki meleküt serteser

Hep nebatatü maadin oldu var
Unsuriyat dahi oldu âşikâr

Olmak istersen Resule âşına
Ver salâvat bul anınla ruşına

Çünkü oldu yer ve göğ işi tamam
Diledi ol hayyü kayyum lâ yenam

Taht tamam oldu ana sultan gele
Mülk yasadan pes ana bir han gele

Pes yarattı Âdemi perverdigâr
Tâ ki mahsud olan anda nâşikar

Mustafa nurunun ol hayyü kadir
Ademin alnında koydu müstenir

Okudu ol nuru hak hamdü sena
Verdi düpdüz âleme hüsnü beha

Dedi Âdem kimdürür yarab bu nur
Etti alnın üzre gün bigi zuhur

Dedi hak nuru habibimdir yakın
Ahmedü Mahmudu hatmil mürselim

Mebdel kevneyn olan budur tamam
İbtidadan tâ bulunca ihtitam

Âleme nurile verendir ziya
Pes bu nur ile bulan hüsnü beha

Hep tufeylidir buna eşya kamu
Sostuna cennet adusuna tamu

Durdu beş Ademd eo nur saîü mâh
Sonra Havva alnında erdi çü mâh

Geçti menzil menzil ol nuri Hüda
Çeçmine vü ruhuna canım feda

Nitekim konu karâr etti o nur
Gam gidüp geldi yerine vir sürür

Çünkü bir devlet hümasidi o şah
Kime saye olsa eyler Padişah

Böyledir nakli sahih üzere haber
Hıfzedüp ol nuru hoş Rabbül beşer

Hangi sulbü rahmekim konu o nur
Bulmadı şirkü zina andan zuhur

Seyredüp aslabi tahirden o şah
Tahriat rehamına konu üç mah

Konu Abdullaha ta nuru nebi
Kim odur ol şahı kevneynin ayı

Durdu alını üzere gösterdi nişan
Ehli mekke cümlesi gördü ayan

Kim ki gördise anı bir ihtiyar
Aşık olurdu heemn hem bi karar

Nice olmasunlar ana müşteri
Kim Cenabıhak sever ol serleri

Olmak istersen Resule âşına
Ver salâvat bul anınla ruşına

Gördü bir hatun anın bir gün yüzün
Var idi anda cemâlü malü din

Çün yüzünden nur salmıştı ziya
Yırttı iffet perdesin gitti haya

Kendini arzetti Abdullaha ol
Dedi Abdullah ana, yerinde ol

Ger zina ise meradın ye geda
Baş gitmek olur o olmaz reva

Ger hala veçhile olursa murad
Dur yerinde tiz gelem ey hun nihad

Tez yürüdü hanesine ol hümam
Emine tabusuna verdi selâm

Çün Resülün olacaktır annesi
Bu sadettir; ol anın dürdanesi

Çünkü Abdullar gördü şanile
Oldu müştaki muhabbet can ile

Galip oldu ruhuna nuru Resûl
Talibi can oldu ve buldu vusul

Düştü o saatte nisanı kerem
Ol sadef cevfine indi muhterem

Katra iken oldu ve dürrü yetim
Dürretüttaç oldu o misli adim

Anasına teti çün nur intikal
Buldu Abdullah alınından zeval

Tez yürüdü va'desine ol kerem
Buldu ol hatunu ol yerde mukiym

Dedi: geldim vedaya vergil cevap
Dedi hatun ana: ey merdi savap

Sen değilsin va'de ettiğim kişi
O güzeldi hani ayın cübüşü

Var idi anın yüzünde bir ziya
Ol ziyaya canile beşim feda

Gitmişol nur şimdi senden nevledin
Anı hangi yerde zayı eyledin

Ledi: eh'im katına vardım bu dem
Dedi: o devlet anınımış ben nidem

Ben onura âşık idim ey civan
Gitti ol va'de, için hariminde mukiym

Sanma kim terdanem olam ey selim
Kim benim iffet hariminde mukiym

Çokdurur böyle hikâyet bişümar
Söylenürse söz uzanır yok karar

Olmak istersen Resûle aşına
Ver salâvat bul onunla ruşına

Anası rahmine düştü çün o nur
Etfi hoş haletle veçhinde zuhur

Hastalar gamından ederdi ferağ
Gamlılıra gamındañ ederdi ferağ

Görse a'malar bulurdu ruşına
Ümmet isen ol anınla âşına

Gün begün hob oidu harinnisa
Çün anın rahmindedir harülyera

Kutlu fal ile açıldı ta'ati
Mekkenin içinde düştü şöhreti

Gelin Abdulmuttalibin Amine
Düşeli bu nutfa onun rahmine

Arttı anda zevku şevk ile sürür
Kim ola rahmindeki ol ayn nur

Hangi saatte doğa ol tıflı pâk
Ona canlar cisic, yüzler ola hâk

Deyu okşarlardı ve tflı mudam
Daha doğmadan görürdü ihtiram

Gökteki günden Ebutalip anı
Sanırdı bekleyüp ol güşeni

Kim nübüvvet gonçesi anda bite
Bûyi ma'na âlem içinde tüte

Der idi; Üstüne titrerdi dilim
Ta selâmetle doğa dürrü yetim

Olmak istersen Resule âşin
Ver salâvat bul anınla ruşin

Dinleyin benden bunu ey dostan
Taki naklîdem bir alâ dastian

Kim bilirsin kidir ol Sultanı din
Cümle ilmin mahzeni ol kâni dn

Çün yaratırdı zeminü âsüman
Yerler alçak gökler ola sayeban

Etti gök yere hareketle nazar
Dedi ana; ey zemini muhtekar

Nica aladır benim gör hilkatim
Dahi nuranı oluptur hılı'iatim

Hil katin alçak senin ruyün siyâh
Hisseti tab'ile olmuşsun tebâh

Bededir Ruhaniyet Kerrubiyân
Sendedir hep fasikanü asiyan

Gerçi nimetler eder senden zuhur
Key bededir ana hep nevşi nur

Bitme zidi sende benden yağmasa
Çeşmeler akmazdı benden inmese

Bededir yıldızlar ile âtitap
Benden iner sana nuri mahitap

Benden inmese sana surü ziya
Ta abed zulmette indin bir mera

Bededir seyyare ile sâbitat
Benden inmiştir yere hep beyyinat

Benden inmişlerdi âyatı kitap
Cehli küfrile olurdu sen harap

Bededir cümle melâin bir kusur
Hakka taat ürededirler bir fütür

Kimisi sacit ,kimi kaim durur
Her neye me'mur ise daim durur

Ekseir fıskenlidir sükkâniyun
Bil metâi neydüğün dükkâniyum

Arşu Kürsi bededir Levhu Kalem
Hangisi var sende ta böyle bilem

Yer işitti br hitabı oldu lâl
Utanarak sakit oldu kesdi kal

Hüccet ile sabit oldu ihtikâr
Meskenet babında tutu çün karar

Etti çün alçaklığıyal itiraf
Gör neler verdi ana ol rabbi âf

Ol zaman erdi ki nuri kıdem
Bu zeminin üstüne basa kadem

Yer ile erdi esnası her dile

Tüjde erişti cihana her seher
Yer yüzüne koma ol hayrulheser

Pes bu gez etti hitabı ol muin
Mustuluktur sana arzu mehin

Meskenetle çün sen ettin iftikar
Bana hoş geldi sükûtun olmaz zar

Sana bi rizzet müesser eyledim
Sana bir devlet mukadder eyledim

Hiç müvesser olmamıştır kimseye
Ne semavata ne arşü kürsüye

Ol habibime sen olursun mekân
Çün anınçün oldu emri künfekân

Yokdurur halkımda andem muhterem
Mebdei halkındır ol şahı kerem

Olmasa o yaratılmazdı felek
Olmaz idi ins ile cinnü melek

Arşü kürsü anın için oldu var
Anın için oldu eşya âşikâr

Lütfü ruyünde güneş bir lam'adır
Fadlı leyhinde kamer bir şem'adır

O! habibim eşiğinde ruzu şeb
iki çakerler dururlar ba edep

İzzeti babında anın âfitap
Bir kaıaydı mih başı durur hesap

Nisbet olsa fadlı nakdine kamer
Bir müzahref akçedir anla haber

Bu saadet sana besdir ey zemin
Kim yakındır sana konar o emin

O senin üstünde eder da'veti
Hem geri sana ediser avdeti

O senin üstünde kılser namaz
O senin üstünde bulur izzü naz

O senin üsdünde ediser gezâ
Biliserdir sende o nimel cezâ

Dikiserdir sende islâm revnakın
Baliserdir sende islâm sancaun

Ona ümmet oliser hayrül ümme
Ona ensar oliser ehli himen

Yapacaktır islâm binasını metin
Bitemam islâm binasını metin

Günde beş gez sende okunur ezan
Kılacaktır beş namazı ba'delzân

Gök işitti bu hitabı etti reşk
Ebri gamdan anın için döktü eşk

Bu haberden gamme düştü asûman
Ana rahmedüp dedi ol müstean

Ey kazamın merkezi çekme deddem
Ol habbim sana da basa kadem

Anı da'vet eyleyem miraç ede
Yümmile eflâkimi minhaç ede

Bu haberlerden ne duydum ey civan
Anladın mı kimdir ol fahri cihan

Hâkipayine çeker Arşı iştiyak
Sen niçin yolunda çekmezsın şikak

İttiba eet sünneti garrasına
Sıdkile gir şir'keti ulvasına

Başını eğ, tut tevazu dameniñ
Hubbu Ahmed ola sadrında defin

Meskenetle gör ne izzet buldu hâk
Kibrile ırzın libasın etme çâk

İzzete erdin mehin iken zemin
İzzet ehli kibir ile olur mehin

Olmak istersen Resule âşına
Ver salâvat bul anınla ruşına

Başla söze öyle bir şirin mekal
Tutivü bülbül ola ol sözde lâl

Cem oluptur bunda çün aşıklar
Muntazırdır ol Fahri cihanın mevlidin

Söyle ol Fahri cihanın mevlidin
Nice geldi bunda ol mimarı din

Yak vücudum meemirinde hoş buhur
Ol kokudan hula din ehli sürur

Saç dihanın şişesinden bir gülâp
Ta deminden örnek olsun müşkünâp

Ver bize şirin haberler tayyibat
O haberden revnak olsun tayyibat

Hem sına zerrin kadeh peymanesi
Ola ol nev gencenin âvâresi

Çün aykıyn olduki ol mehru doğa
Matlabından zahir oldu şa'saa

Anasından etti envarı sâtu
Nitekim şemseyledi kablettulu

Bu cihana düştü çok sıytu sada
Ol gece kim doğar şesi huda

Cennet içre erdi rıdvana haber
Kim anı zeyneyleye ol serteser

Hem sına zerrin kadeh peymanesi
Heybetin refidep örtüle tamu

Bu gece ersün şayatiyne rücum
Çıkmayıp göklere çeksinler hüمام

Emine hatundur ol hayrunnisa
Ol gece kim doğru ol hayrülvera

Der idî taşlar ağaçlar merhaba
Merhaba ey Fahrî âlem merhaba

Merhaba ey âsi ümmet melcei
Merhaba ey nûri âlem merhaba

Merhaba ey servi dünya ve din
Merhaba ey nuri âlem merhaba

Asitanından umarlar hep ata
Müznibü mağrufu âlem merhaba

Hasretinle iriserler kurbete
Ey nice mahruçi âlem merhaba

Yümni iman ile çok ehli şaka
Oluser mesrurü âlem merhaba

Niceler puthaneden sıddık ola
Keşfola mesturu âlem merhaba

Sayei lüütfunla nica hâmidin
Oluser mamuru âlem merhaba

Makdeminle buliser nuri yakın
Küfrile mecruri âlem merhaba

Dedi hem bir kimse verdi hoş selâm
Görmedim yüzünü söylerdi kelâm

Kim bu gece doğacak bir tıflı hâk
Pakine ruhsarı şahlar ola hâk

Mayei devlettir ol sultanı din
Sayei izzetdürür ol hanı din

Muştuluk senden doğar ol tıflı can
Gelmesine muntazır kerrubiyan

Adını anın Muhammed koyalar
Ana candan hizmet etsin dayeler

Mazharı haktır o tıflu nazenin
Ana hadim olan Cibrili emin

Gitti ol kimse geri fetoldu bap
İki hatun keldi misli afitap

Birisi Meryem birisi Asiye
Ettiler rıfk bana tahniye

Dediler devletli başına var imiş
Taliin mes'ud bahtın yar imiş

Kim doğar senden o fahril enbiya
Zulmet iken oluser âlem ziya

Çün yakını oldu gele ol yari din
Okşadılar anı dahi gelmedin

Çün hararet galip oldu canıma
İkisi oturdu iki yanıma

Verdiler bir kâse dolu şerbeti
İçtim andañ bir zülâli hikmeti

Nura gark oldu manı içtikçe ben
Rahat oldum çekmedim her giz mihen

Geldi bir mürgil ilâhi ol zaman
Arkamı sıvadım oldum şadüman

Doğdu ol saatte ol hayrül enam
Dur ayağa kıl Habibe ihtiram

Amine hatundur ol hayrünnisa
Çünkü yere düştü oy hayrülvera

Baktım anın heybetine ol zaman
Secdeye varmış ol nurimüstean

Kulağım ağzına urdum dinledim
Himmetini gördüm ol dem anladım

Yalvarıp mevlâsına derdi ya beni
Çün fena iklimne saldın beni

Bana bağışla bu asi ümmeti
Çekmeyim ta ruzi ferda kurbeti

Ümmet isen anla ey ehli basar
Bu söze insaf ile eyle nazar

Doğduğu dem yokladı o ümmetin
Sen anar mısın hiç anıñ sünnetin

Ya ilâhi ol Habibin hürmeti
Daha esmavü sıfatın hürmeti

Etme Şemsi miskinî ya rabbena
Ruzi mahşerde Habibinden cüda

Dahi cümle ümmetini ya kerim
Lütfuna müstağrak eyle ya rahim

Meclis ehli lütfedip yad ederler
Kalbimin varanıñ abad ederler

Ya ilâhi rahmet eyle sen ana
Valideynim dahi ihvanım ana

Ve sallüllahü alâ cemiil enbiyai vermürselin
ve alel melâkiketil mukarrebin

Elhamdü lillâhi rabdil'âlemîn

Re'fet mevlûdu

BİSMİLLÂHİRRAHMANİRRAHİM

Ey Hudavendi azimü padişah
Rahmetindir cümle mahlûka penâh

Âlemii bir demde icad eyledin
«Kün» dedin mamuru bünyad eyledin

Kudretin bu masivayı kıldı var

Çün bu Âlem yoğiken buldu vücud
Zatının birliğine oldu şühud

Ey rahim ey şefkatü İhsanı bol
Ey ki şehler degehinde cümle kul

Asitanın maksadı bayu fakir
Cümle zîrûh hâni in'amınla şîr

Hadivü settarsın lûtfun amîm
Ver bize râhi necati ey rahim

Herkesin mâbudu sensin bigüman
Zâtine topmak sezadır insü can

Şevkile takdisü hem tevhid eder
Cümle âlem zâtine tahmin eder

Olamaz kimse sana ziddü adil
Hükimi mutlaksın ey Rabbi celil

Taatinle kimisi bulmuş hayat
Kısmet etmişsin ana râhi necat

Kimi alüdei fısku Őeka
Kiminin halk gözü olmuştur ama

Kimine nimet verirsin ey Celil
Őükrünü kılmaz olur harü zelil

Kimisi farku fenau iÖre sana
Őükredip herdem eder hamdüsenâ

Muntazamdır cümle ef'alın senin
Ruhı Fahrülmürseline ver salât»
Badezin ol nuru Mevlâyı celil

Melamet irfanu kudretle nazar
Daldırıp ol nur ı bahri rahmete

Geçemezdi nari Memruddan Halil
Pes yarattı Âemi perverdigâr

Nuri pâki Ahmedi hayyu kadir
Ey gariki bahri cürmü seyyiât

Makdemine muntazır kerrubıyan
Gaib olunca Melek fetholdu bâb

Hâki nalinden ede kühli cilâ
Cennet ile nâr ana oldu ayan

Cümleten eshabına verdi haber
Huhi kesra yere geçti yıkılıp güngerisi

MEHDİ SEYYİDÜLMÜRSELİN
SALÂVATULLAHİ ALEYHİ VE ALA
ÂLİHİTAYYİBİN

Can kulagile işit ey ekli din
Methi pçki Hazreti Tâhal Emin

Tbilesen kim ne gevherdir o nûr
Hak, beşer halk etti amma bikusur

İki âlem serveri nurudduha
Ahmedi Muhtarı mahbub ı Huda

Rahmeti Haktır şefiülmüznibiñ
Müstegâs-i Enbiyayi mürselim

Şarihi sadrı anın menan iken
Refii zikri anın deyyan iken

Kim ola Ref'et anı metheyliye
Nuru pâki Ahmedi şerheyleye

Çünkü methetmiş anı Bari Huda
Ana kâfidir hitabı (kul kefa)

Zülcelâl ol rütbe kılmış muhterem
Sürei Yâsiñ ana eyler kase

(Salli yarabbi alâ hayrilvera
Ma tedirüşsemsü fi seb'ikulâ)

Salli ya Rabbi alâ hatmirrüsül
Ma yemucülâşikune fissübül

«İster isen bulasın fevzu necat
Ruhı Fahrilmürseline ver salât

**DULK VE SİRETİ CENABI AHMEDİ
ALEYHİ SALÂVATI RABBİSSAMED**

**Dinle imdi hulki pâki Ahmedî
Âciz ü biçaregânın maksadı**

**Sahibi hulki azîm bedrûlbudûr
Nasîh-ı Tevratü İncilü Zebûr**

**Sözleri her derde kanunuşşifa
Gönlü mecruh ümmete aynuşşifa**

**İşleri her dem anın cudu seha
Batıla vermez idi asla rıza**

**Hayr işe (lâ) demedi ol muhterem
Ol şeriat menbâi bahri kerem**

**Âdeti hayr idi hep a'dasına
Aç gözün bak himmeti valâsına**

**Yatmadı her giz döşek üzre o şah
Havfi Mevlâdan her an eylerdi ah**

**Ekseri evkatta ol şahı güzin
Aç idi tok gösterirdi kendusin**

**Hastagâhı sormak idi âdeti
Büyüğe hürmet küçüğe şefkati**

Kalbi pâki masivadan pâk idi

**Bu fenada koymadı taş üzre taş
Hak yolunda kaymuş idi cânu baş**

**Sığar idi her yetimin başını
Siler idi gözlerini yaşını**

Az uyurdu gecelerde ol humam
İştigali taat idi subhu şâh

Hak taalâdan niyazü minnefi
Bana bağışla ilâhi ümmeti

Sen de e yasıyü mücrim kıl hayâ
İsmi pâki Ahmede kıl iktifa

Ümmet olmak ister isen ey feta
Ver salâvat Mustafaya bul safa

«İster isen hulasın fevzü necat
Ruhı Rahrülmürseline ver salât»

MEBDEİ HİZKATİ NURU FAHRI
NEBDEİ HİLAKTİ NURU FAHRI

Söyle ey gûyendei esrarı Hak
Çünkü doğdu âlemde envarı Hak

Kıl beyan şirin zebanında nükât
Ehli halim gönlüne versin hayat

Eb'ı aşka buyi canandan eser
Ey nesimi canfeza vir gil haber

Yani ol âli Cenabı Ahmedin
Mevlidinden ver haber ol emcedin

Yoğiken Atşu fele klevhu kalem
Yoğidi hem Enbiyâi muhteşem

Nûrdan bir kamza aldı çün Huda
Dedi ya nur sır Habibi Ahmeda

Badebin ol nuru Mevlâyı celil
Hakki tesbih eyledi çok mahu yıl
Sonra ol nur oldu on iki hicab
Her biri alâ misali dürri nâb
Kudretu tazîmü minnet merhamet
Hem saadet hem keramet menzilet
Taatu rif'at nübüvvet diğeri
Hem hidayet hem şeraattir biri
Her biri Mevlâyı tevhid eyledi
Kudretu tazîmü minnet merhamet
Başka başka şükrü tahmîd eyledi
Hikmetile sonra dört bahri azim
Kıldı icad kudreti Rabbi kadim
Mehamet ifanu kudretle nazar
Her biri birinden alâ hübtir
Daldırdı pol nur-ı bahri rahmete
Kıl nazar eltafı Rabbi izzete
Bahri rahmetten çıkınca taşra nur
Aldı bir katra o nurdan ol sabur
Nice yüz bin Evliyayı muhterem
Halk olundu sun'û hakla lâ cerem
Sonra bu nurdan dudavendi kadir
Yaratıp bir gevher amma binazir
Heybet ile çün Huda kıldı nazar
İki şak oldu hicabından günher
Şakki evvel eriyip oldu deniz
Nakledeyim sana ey ehli temiz

Kaynayıp hikmetel ol bahri şeref
Hasıl oldu ol denizden dûdu kef

Kefden oldu bu zemin ile zaman
Hem duhandan hasıl oldu âsüman

Şakkı sânidem Cenabı zülkerem
Yaradıp Arişe kürsi vü kalem

Mâlikülmülk ol Celili-i züecelâl
Çün yarattı hunları bir keyfü hal

Emredip ol Halik-ı mülki kідem
Kıl itaat emrime yaz ya kalem

Ne yazayım ve ilâe!âlemin
Emrine fermanberem ey zülmetin

Lâilâhe illâ enallah ya kalem
Hem Muhammeddir resûlim muhterem

Dehşetinden iki şak oldu kalem
Setdeye varup ddei - ey zülhikem

Kimdir ol sultanı ol sahib vefa
İsmi isminle mukarin ola ta

Ol Habibim Mustafadır bilyakkıyn
Nuri her heft âsıman ile zemin

Nuri Ahmedden cemil mümkinat
Yaradıldı buldu ziynet kâinat

Emredüp yaz ya kalem dedi şekür
Ümmetün müznibetün ve rabbün gafur

Bu san ayetmez mi izzet kıl nazar
Müjde ey biçare ümmet müjdeler

Nuri Ahmet gelmeseydi âleme
Gelmez idi izzü rif'at Âdeme

Olmasaydı nuri Fahri kâinat
Bulamazdı Nûh tûfandan necat

Gelmeseydi nuri mahbubu celil
Geçemezdi nari Memruddan Halil

Olmasaydı ger o ma'suku vedud
Göklere İsa eder miydi suud

Gelmeseydi ol şeh-i sahib nukul
Olmaz idi kemşi İsmaiyi kabul

İster isen bulasın fevzü necat
Ruhi Fahmülmürseline ver salât

HİLKATİ ÂDEM VE İNTİKAL-İ NUR-I MUHAMMED

Yer ile gök emri çün oldu tamam
Dedi ol hayyu kadimi lâ yenam

Çün tamam oldu serir sultan gerek
Mülk hâzırdır ana bir Han gerek

Ües yarattı Âdemi perverdigâr
Tâ ki maksud ola andan âşikâr

Nuri içki Ahmedî hayyu kadir
Cebhei Âdemde durdu nice yıl

Badehu Havvaya oldu müntekil

Göçtü Havvadan da nuri Mustafa
Geldi Şitin alınına verdi safa

Böylece ol nuri sadri Enbiya
Kime nakloldu işe verdi ziya

Kangi zahru batna indiyse o nur
İzzü rif'at eyledi andan zuhur

Çünkü Abdullaha geldi nuri pâk
Hüsünü gören dedi ruhî fedâk

Düştü ol nur çünkü hami madere
Geldi çok esrarü hikmet zâhire

Kangi satte aceb şâhî cihan
Doğiserdir dediler hep insü can

Ta kılalım yoluna canlar feda
Ol şefil ümetanı pür hata

Makdemine muntazar arşü felek
Saf zede teşirine heyi-i melek

Ey fariki bahri cürm ü seyyiât
Sıkıla ver Mustafaya çok salât

«İster isen bulasın fevzü necat
Ruhî Rahrülmürseline ver salâtü

HAZRETİ ÂMİNE

Âmine hatu_n ol harünnisa
Mâderi pâki Habibi kibriya

Müdeti hamlimde asla bir keder
Görmedim her giz deyu verdi haber

Bir kün işittim bana geldi nida
Müjdeler ya Âmine müjde sana

Bu ne devlettir sana ey mehlika
Geliserdir senden ol harülvera

Nice haletler düşümde bihesab
Keşfolup gitti ara yerden hicab

Evvelâ şehri recebde hamlimi
Kıldı tebsir Hazreti Âdem safi

Geldi şaban İçre Şiti ba safi
Hamline ya Âmine sad merhaba

Mâhi salisde şehi şehri sıyam
Geldi İdris hamlime verdi selâm

Hazreti Nuh şehri Şevvaide bana
Dedi kim hamlin mübarektir sana

Mahı Zilkadede İbrahim Halil
Dedi oldun hamili nuru Celil

Geldi İsmail bana verdi selâm
Mahı Zilhiccede kıldı ihtiram

Çün Muharrem geldi Musa ba sefa
Ebşiri ya Âmine bil Mustafa

Hem Saferde geldi İsa bâedeb
Bedi hamlindir senin şahi Arab

Hem Rebiülevvel idi geldi Hud
Hamline kıldı selâm hayyi vedud

Enbiya ervahı bir bir geldiler
Hamline tazimü tekrim kıldılar

«İster isen bulasın fevzü necât
Ruhi Fahrülmürseline ver salât»

VELÂDETI SEYYİDÜLBERAYA

Çün karib ol ki mihr idi tulî
Anasından etti envarı sûtü

On ikinci gün Rebiülevvelin
Hemdüşenbih gecesi idi bilin

Düştü kevineyn içre envai sada
Kim cihana doğdu nuru Mustafa

Cennetin rıdvanına erdi serteser

Hem Cehennem malikine erdi bu
Heybetin kaldır kapansınlar tamu

Ol gecede cümle şeytanı merid
Tardolup göklerden oldu nabadid

Bu şeb olsun cümle putlar senigûn
Hem hacil olsun o kavmi müşrikûn

Bir melek geldi bana verdi selâm
Görmedim ruhsarını söyler kelâm

Dedi bu gece doğar bir tıflı pâk
Payine ruhsarı şehler ola hâk

Müjdeler senden doğar o cismü can
Makdemine muntazır herrubiyân

İsmi pâini Muhammed koya Hak
Oliser ay parmağıle iki şak

Gaib olunca Melek fetoldu bâb
Geldi uç hatun misali afitâb

Meryemü Havva vü diğêr Âsiye
Her birliis bana etti tahniye

Çün hararet galib oldu canıma
İkisi oturdu iki yanıma

Arkama geldi oturdu öbürü
Rıfkıla tuttu belimden ol peri

Verdilre bîr kâse ile şerbeti
İçtim ol dem ol zülâli hikmeti

Nura gar koldu vücudum serteser
Rahat oldum murgî nuranî heman

Derahap bir murgî nuranî heman
Şığadı arkamı oldum şâdiman

Doğdu ol saatte ol âli sıfat
Ümmet isen ol Habibe ver salât

Çünkü doğu ol ol gece nur-ı Huda
Kâffeî insü melek verdi sada

Dediler ey nurî rahmet merhaba
Merhaba ey âli sultan merhaba

Merhaba ey iftiharî enbiya
Merhaba ey şem'i cem'i evliya

Merhaba ey membaî izzü vefa
Merhaba ey kâni eltafı Huda

Merhaba ey canı baki merhaba
Merhaba uşşaka sakimerhaba

«İster isen bulasın fevzü necat
Ruhı Fahrülmürseline ver salât»

ZAMANI VELÂDETTE MÜŞADADE EDİLEN HÂLÂT

Dürrei tacı havatini Arab
Hazreti Âmine ol âli neseb

Der ki çün doğdu o sultanı cihan
Rahmetli hak nurt hayyı müstean

Secdei Rahmana vardı derakap
O keremkânı o deryayı edab

Bağrıma bastım edeble dinledim
Söylediği sözü ol dem anladım

Der idi ey padişahı bizeval
Ey Hudayı bişebihü bimisal

Bana bağışla bu âsi ümmeti
Ben zaife eyle rahmü şefkatı

Doğduğu ân sordu hali ümmeti
Bak ne âlidir o şahın himmeti

Doğduğu gece Muhammed Mustafa a
Ol Habib hak Senabı Mücteba

Cümle esnam düştü yere sernigün
Hem hacilü hem hakirü hem zebun

Geldi esnam arasından bir nida
Terkedin esnamı ey ehli şaka

Save şehrinden o deryai acip
Nabedid oldu kırıldı hep şalîp

Nerde kim var ise şahı gayur
Saltanattan oldular me'yusu dūr

Ateşi ateşperestan serteser
Söndü gitti kalmadı andan eser

«İster isen bulasın fevzü necat
Ruhı Rahrilmürseline ver salât»

**NÜBÜVETİ HAZRETİ AHMET
ALETHİ SALÂVLTİ RABBİL'AHAD**

Çünkü nurı Hak Cenabı Mustafa
Şahibazı sidre vü Arşı ulâ

İzzetü devletle ol bahri kerem
Erbaine sinni bastıkta kadem

Kuvveti kudsyei ile ol Resûl
Cümleten eşyayı muhtes bildi ol

Gönlüne düştü o dem hubbı ilâh
Pes hıra dağında edindi penah

Bağrı yanık didesi giryan idi
Hasretile ol Hıra nâlân idi

İşbu hayrette ikeñ şahı güzin
Âsümandan geldi Cebrail emin

Surei İkra'la bildirdi nişan
Bildi pes mahbubunu ol âlişan

İnmeğe başladı Kur'an ayeti
Gönlü mesrur oldu gitti hayreti

Da'vete başladı ol tahir neseb
Müşrikini dini Hakka ruzu şeb

«İster isen bulasın fevzü necat
Ruhı Raahrülmürseline ver salât

MİRACI ŞAHI ENBİYA

Dinle ey dil Mustafa mi'racını
Söyleyeyim ol münteha minhacını

Kim anaçün var idi bir vakti has
Ue Melek sıgar ana ne zati has

Nagehan geldi ana peki celil
İr görür Hakkın selâmiñ ol cemil

Dedi müjde ey nebiyyi muhterem
Arşına davet eder Rabbül'ülemem

Hem dediler vakfede esrarına
İre ilmin Cennet ile narına

Hazreti Haktan her an ehli felek
Tal'atin nurunu eylerler dilek

Hem niyaz etmektedir arşı ulâ
Hâki halinden ede kühli cilâh

Gazete eyle şitab ey yüzü ak
Kim getirdim sana Cenetten bûrak

Gûş edince vardı çahı zezzeme
Geldi Zezzemden sada vü zezzeme

Yıkanıp hem etti tecdiri vuzu
Pâk idi evvelde pâk oldu aru

Pes harem içre iki rek'ât namaz
Hoş huzu'ile kılıp etti niyaz

Tuttu tazim ile Cebrail rikâp
Bindi pes ol mazharı ümmülktap

Çün senadañ fariğ oldu ol cemil
Kudse azmetti yanınca Cebrail;

Saf zade teşrifine cümle melek
Ruyına müştak idi Arşu felek

Geldiler tertibe hayli Enbiya
Kıldılar tebrikü tanzimin eda

Hem Melâikten mukarrebler bile
Geldiler bu bizmete icâl ile

Pes imamet eyledi anda Resûl
Enbiya ervahına aksada ol

Çün tamam oldu münacâtü niyaz
Azmi rah etti yine ol şahıbaz

Kurdular nurdan semaya nerdiban
Nerbidandan göğe oldular revan

Şevkile seyri semavat eyledi
Bak ana türlü inayat eyledi

Cennet ile nâr ana oldu ayan
Aşikâr oldu hemen sırrı nihân

Sidreye geldikte mahbudu celil
Açtı altı yüz kanadın Cebrail

Şekli mahsusun tama mruhulemin
Arzedip seyretti Fahrülevvelin

Gel habibim deyu geldi bir nida
Gel eleznâk olma müştakım sana

Kalınadı sabrı ve oldu bikarar
Pes dedi Cebrail ey peyki yâr

Sidrede kalma sen ey nurı basar
Gel benimle edelim azmi sefer

Dedi Cebrail ana ey mukteda
Seyrime sire olufter münteha

Ger geçersen yanaram ben lâcerem
Sidredir banu makam ey zül kerem

Zatine mahsus bu meyda ulâ
Azmi didâr eyle ey nurı Huda

Pes buyur meydan senindir ba'dezin
İşte bu seyran senindir ba'dezin

«İster isen bulasın fevzü necat
Ruhı Fahrülmürseline ver salât»

Hazreti Hakkın güzel mahbubuna
Canı dilden dinle baki seyrini

Ol hümayı kudsi evci lâmekân
Şahıbazı sedrei arş aşiyân

Hazreti Cibreille söylerken kelâm
Geldi redef verdi tâ'zimle selâm

Aldı gitti Nustafayı Hazrete
Geldiler ta barigâhı kudrete

Badehu Arş üstüne etti uruç
Kaldı anda refrefi zâtilbüruç

Sıdk ayağın bastı anda bî riya
Zahir oldu anda sırrı istiva

Çün arada kalmadı ağyâr ü yâr
Udni minniden hitabı oldu yâr

Sana müştakım Habibim Ahmedim

Ta esası aşkın ola üstüvar
Kim halel veremye her ağyârü yâr

Eyledim çün Sabe kavseyni makam
Kıl hazer gitme buradan tut zimam

Gerçi bunda çoktur ahbarı nukul
«Kelliminnase alâ kadril'ukul»

Bedahu dil bunu takrir edemez
Her kalem bu sırrı takrir edemez

Kim hakayık ilmını anda bana
Kıldı ilham Hazreti bari Huda

Ol gece keşfoldu esrârı ulûm
Bunda neşrettim alâ kadrilfühüm

İşbu üsûlb üzre doksan bin kelâm
Ol gece vahyeyeldi Rabbül'enâm

Çünkü mi'râç emri hep oldu tamma
Dedi o'dem bana hayyî lâ yenam

Ey habibim çünkü buldum kurbeti
Baan davet eyle ez'af ümmeti

Eyledim mi'racını her giz niyaz
Ümmetin mi'racını kıldım namaz

Derakab düstur olup ettim rücu
Okudum anda send ettim huzu

Geldiğim yerden revan oldum yine
Kondum olden ben harem eyvanına

Bana tay olmuş idi kevnü mekân
Az zaman içinde bu seyrim heman

Böylece Fahri rüsül şahı sihan
Nuri Yezdan husrevi Arş âşiyân

Sırrı mi'racı şerifi serteser
Cümleten eshabına verdi haber

Sıtkıla eshabı yarânı sadık
Oldular bahri meserette garik

Ehli buğz ile hased oldu hazin
Bahusus kavmi laini müşrikin

Canu dilden dedi eshabı güzün
Ey muhammet dâd hezeran aferin

Biz hakir ümmetlerin sultanısın
Gönlümüz emrazının dermanısın

Ede mi'racın mübarek Zülcelâl
Bulmadı hiçbir nebi böyle kemal

Ya ilâhi nurı Ahmed hürmeti
Biz günahkâr kullara kıl şefkati

Narı aşkı âşikanın hürmeti
Bağrı yanık sadıkanın hürmeti

Nuri fûrkan Arşî âlâ hürmeti
Cahı Zemzem ile Batha hürmeti

Yarığarı Fahri âlem hürmeti
Hazreti Faruku âzam hürmeti

Hilmi Osman ibni Affan hürmeti
Zülfikârî şiri Yezdan hürmeti

Hazreti Sibnetnü Zehra hürmeti
Aşkî Âdem hüsnü Havva hürmeti

Affedip, kılma biiz dâllü zelil
Ey kerimü ey rahmü ey celil

Hatım kıl imân ile vakit ecel
«İstecib ya Rab duana bil'acel»

İLÂHI

Doğdu ol şahı nebi dikti zemine alemi
Diledi secde kılıp haktan o saat ümemi

Kçhi kesra yere geçti yıkılıp güngeresi
Söndü ateş gedeler hâke basınca kademi

Şemsi hüsnü bu cihana doğa heybet ile
Def'edip zülmeti küfrü yere çaldı sanemi

Böyle şahı enbiya dehre ebed gelmediğim
Serteser nuru yaydı Rum ile biladi Acemi

Nice fahretmesin ümmetleri eslafına Hak
Halk ede hürmetine cenneti levhi kalemi

Bu ne sırdır iksemavatı seraser gezuben
Yine ol dem de müşerref kıla Beytülharemi

Bunca isyan ile Abdi seni ol fahri cihan
Asitanında acep şakir edna bilemi

KASİDEİ MEVLİT

Ey Hudadan lütfü ihsan isteyen
Mevlidi paki resulullah'a gel

Cennet içre hurü gılman isteyen
Mevlidi paki resulullah'a gel

Ol resulün doğduğu şep bî güman
Leyli kadre müşabihtir heman

Olmak istersen cehennemde nemin
Mevlidi paki resulullah'a gel

Zatı pâki cânü dilden dinle sen
Mahzı nuruhaktı ol zatı hasen

Olduğunca dünyada sağı esen
Mevlidi pâki resulullahaha gel

Meclisi mevlide ey kardeş müdam
Ol resule kıl salât ile selâm

Cenneti a'lâda istersen makam
Mevlidi pâki resulullahaha gel

Fikredip dünyadañ elbet geçmeği
Cennete varıp sırattan geçmeği

Havzı kevserden dilersen içmeği
Mevlidi pâki resulullahaha gel

İLÂHİ

«Yunus Emre'den»

Şol cennetin ırmakları
Akar Allah deyu deyu

Çıkmış islâm bülbülleri
Öter Allah deyu deyu

Aydan ayındır yüzleri
Şekerden tatlı sözleri

Cennette huri kızları
Gezer Allah deyu deyu

Salınır tüba dalları
Kur'an okur hep dilleri

Cennet bağının gülleri
Kokar Allah deyu deyu

Kimler yiyip kimler içer
Melekler hep rahat saçar

İdris nebi huel biçer
Sübhanallah deyu deyu

Koma bugünü yarına
«Yunus Emre» var yarına

Yarın Allah divanına
Varam Allah deyu deyu

KASİDEİ TEVHİD

Cihan re şah eder, kalpler üzre mah eder
Vâsılı Allah eder lâilâhe illallah

Kalbinden siler pası, hak yolu sürer nası
Nermeder kalbi kasi lâilâhi illallah

Nefiyle isbat olur, kâzi hâcât olur
Bâisi necât olur lâilhe illallah

Zikreyle her nefeste, çağır Allahı seste
Can bülbülü kafeste, lâilâhe illallah

Allah ehlinin yolları, tevhid okur hep dilleri
Giderir hep kaleleri lâilâhe illallah

Gel zikreyle bel koşan, fani dünyadır inan
Elbet gider bunda gelen lâilâhe illallah

Leylü nahar di anı, akıt gözünden kanı
Hakka eyle sen imanı lâilâhe illallah

Zikri hüdadan hiç yılma, sakın onu âzad kılma
Garik ol kendin bilme lâ ilâhe illallah

Bilmek gerektir irfanı, budur cümleinin canı
Bilgi asıl imanı lâ ilâhe illallah

Seni maksuda erdirir, sana ma'budu bildirir
Gönlün hakka gönderir lâ ilâhe illallah

Holledegâr sen anı, tuttu yolu tanı
Buldurur sana sübhanı, lâ ilâhe illallah

Nicadır bil zikrin nuru, lâ mevcudenin süruru
İllâ Hudadır huzuru, lâ ilâhe illallah

Ârif sen ar eyleme, zikri de inkâr eyleme
Yerini nay eyleme, lâ ilâhe illallah

Derman ararsan derde, zikret hakkı her yerde
Kalmasın arada perde, la ilâhe illallah

Kur'an ile biter işin, sadıklar ola yoldaşın
Çal yerden yere haşın, lâ ilâhe illallah

Zikride gam defolur, küf hicabi refolur
Cismü cana nefolur, lâ ilâhe illallah

Hakkın bize ihsanı, dildedir dinle anı
Dertlilerindir dermanı lâ ilâhe illallah

Bahired berde et seyri, ara kendinden sen hayrı
O birdir yoktur gayrın, lâ ilâhe illallah

Nuri dilinde sen söyle, can ravzasını nur eyle
Hak huzur eyle, lâ ilâhe illallah

İLÂHÎ

(İbrahim Hakkı'nın)

Habibi Haktan ögre nkimya hoş
Ne kim ederse verir rıza hoş

Gelirse kabine hüznü elem gam
Çak anı sana bil âşına hoş dillerini

Misafirdir gam sana kıl izzet ana kim
Gide senden hüdaya her belâ hoş

Nüzul eyler havatır kalbe Haktan
Kabul et cümleye di merhaba hoş

Seni gam görmesin illâ kim ki handan
Sakın reddetme dedi bil deva hoş

Cefadan kaçma namert olma Hakkı
Cefadan merdi hak bulmuş safa hoş

NATİ ŞERİF

(Eşref oğlu Rumi'nin)

Cemii enbiyadan Muammed cümlesinin şahı
Yüzü nurundan aldılar felekler şemsile mahı

Yedi kat gökleri geçti kadem arş üstüne bastı
Erişti kabe kavseyne tavaf eyledi dergâhı

Ederim canımı kurbağın senin yoluna ey Ahmet
Nola ibr kez seni görsem yüzü şemsü kemer
mahı

Anın seyri seyri sülükünden melekler aciz oldular
Ki bin yılda yaramazlar o bir demde geçip rahı

Teceliyi cemalini şular kim gördüler anın
Anın çün aşk ile daim çekerler dert ile rahı

Muhammeddir keremkâhı hem oldur canlarıñ canı

Bu Eşrefoğlu Rumının günahı çokdurur gayet
Şefaath kıl bana Ahmet yüzü şemsü kamer mahı

NATI ŞERİR

Sezadır zatine ancak risalet ya Resulallah
Beşirsin şanına layık beşaret ya Resulallah

Seni alemlere rahmet için gönderdi ol Bâri
Bize bir merhamet kılmak mürüvvet ya Resulallah

Yüzün görmeksizin iman getirdik biz bilâ şüphe
Cenabından umarım bir şefaet ya Resulallah

Sıracı nuri enversin yüzün nurile ey Ahmet
Sıratın bizleri geçir selâmet ya Resulallah

Senin şanından kasırdır lisan cümle insan
Seni medheyleye bilmez nihayet ya Resulallah

Bir ismin urvetülvüskasin kim etse istimsak
Eder ol rahî matluba hidayet ya Resulallah

Rica eder bunu senden bu kemler aşkın Şakir
Ede kabrini bir kerre ziyaret ya Resulallah

MEVLİDİ ŞERİR DUASI

Bütün hamdü şükür sana olsun yarabbi Habibi Ekremin Muhammet Mustafa hürbi Habibi Ekremin Muhammet Mustafa hürmetine bu okunan Kur'anı Kerim ve mevlidi şerifi kabul eyle ya rabbi!

Ecir ve mesubatını Peygamberimiz Resulü zışan efendimizin ruhu şeriflerine hediye eyledik, vasıl eyle yarabbi! Selâtü selâmını Peygamberimiz efendimize ve ehli beytine isal eyle ya rabbi! Bu dünyadan göçen din kardeşlerimizin şefatlerinden bizi mahrum etme ya rabbi! Bu mecliste bulunanları ve bilhassa bu mevlidi şerifi ihbar edenlerin dünya ve ahirette işlerini âsan ey ya rabbi! bütün din kardeşlerimizin ruhlarını mevti âsan eyle ya rabbi Kıyamet gününde cümlemizi rahmetinden mahrum etme ya rabbi! Ömrümün hitamında bize iman nasip eyle, günahımızı affı magfret eyle ya rabbi! Ehli islâmı ve hükümetlerimizi muzaffer ve meşrur eyle ya rabbi! Sübhanerabbike rabbil'izzeti amma yasifun veselümün alelmürselin velhamdülillah rabbi lâlemin. Elfatiha maassalâvat.

S O N

03 SA 7560

ULB Halle

3/1

000 161 42X

FİYATI 15 LİRA

NAMAZ İLAHİSİ

Dökülür bedenden cümle günahlar
Namaz için abdes aldığı zaman
İki melek iki yanında durur
Sabah namazın kıldığıın zaman

Dahi namazı terketme sakın
İster isen imanı nola bütün
Hak kulum derse Resul ümmetim
Öğle namazını kıldığıın zaman

Gökten yere iner saf saf melekler
Meleklerle müştak olur felekler
Kabul olur bütün dilekler
İkindi namazını kıldığıın zaman

Cennet bahçesini hak kendi bezer
Şad olur mü'minler içinde gezer
Kiramen kâtibin sevâbin yazar
Akşam namazı kıldığıın zaman

Bu namazdır mü'minlerin burağı
Hak Taalâ yakın eder ırağı
Cennet-alâ olur anın durağı
Yatsı namazı kıldığıın zaman

Ecel yastığına koyunca başın
Dökülür gözünden kanlı yaşın
İman ile Kur'an olur senin yoldaşın
Azraile can verdiğiın zaman